

Prima pagină>Bani/Creanțe pecuniare>**Somația europeană de plată**

Somația europeană de plată

Somația europeană de plată reprezintă o procedură simplificată pentru creanțele pecuniare transfrontaliere necontestate de părât, pe baza unor formulare tip.

Procedura europeană de somație de plată se derulează folosind anumite formulare-tip, acestea fiind disponibile [aici](#) în toate limbile. Accesând linkul puteți obține și informații cu privire la instanțele care pot emite o somație europeană de plată și la care ar trebui depus formularul de cerere.

Pentru inițierea procedurii, trebuie completat formularul A cu toate detaliile legate de părți, precum și de natura și valoarea creanței. Instanța examinează cererea și, în cazul în care formularul este corect completat, emite somația europeană de plată în termen de 30 de zile.

Somația europeană de plată este apoi notificată sau comunicată părâtului de către instanță. Acesta poate fie să plătească suma cerută, fie să conteste creanța, având la dispoziție 30 de zile pentru a formula o opoziție la somația europeană de plată. Dacă se formulează o astfel de opoziție, reclamantul poate alege una dintre următoarele opțiuni: soluționarea cauzei de către instanțele civile de drept comun în conformitate cu legislația națională, utilizarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau retragerea cererii.

Dacă părâtul nu formulează o opoziție, somația europeană de plată devine automat executorie. O copie a somației europene de plată și, dacă este necesară, o traducere a acesteia trebuie transmise autorităților de executare din statul membru în care aceasta trebuie executată. Executarea este efectuată conform normelor și procedurilor naționale ale statului membru în care are loc executarea. Pentru detalii privind executarea, vă rugăm să consultați [secțiunea relevantă](#).

Link conex

[Somația europeană de plată – notificările statelor membre și instrument de căutare a instanței/autorității competente](#)

[Ghid practic de aplicare a Regulamentului privind procedura europeană de somație de plată](#) (4384 Kb)

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Ultima actualizare: 18/01/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la

traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Belgia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

În Belgia există o procedură accelerată a ordonanței de plată. Scopul acestei proceduri simplificate, descrisă la articolele 1338-1344 inclusiv, din Codul judiciar al Belgiei, este de a obține plata unor sume relativ mici în anumite tipuri de cazuri.

Legislația cu privire la procedura accelerată a ordonanței de plată este următoarea: a se vedea site-ul de internet al Serviciului Public Federal de Justiție (*Federale Overheidsdienst Justitie/Service Public Justice*):

Faceți clic pe „Belgische Wetgeving” sau pe „Législation belge” (Legislația belgiană)

Faceți clic pe „Gerechtigd Wetboek” sau „Code judiciaire” (Codul judiciar) la rubrica denumită „Juridische Aard” sau „Nature juridique” (Natura juridică).

La rubrica „Woorden” sau „Mot(s)” (Cuvinte), introduceți 664

Faceți clic pe „Zoeken op” sau „Chercher sur” (Căutați) și apoi pe „Lijst” sau „Liste” (Listă).

Faceți clic pe „Detail” or „Détail” (Detalii).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Sunt eligibile numai creanțele pecuniare.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Articolul 1338 din Codul judiciar al Belgiei prevede că numai creanțele referitoare la plata unei datorii stabilite având ca obiect o sumă care nu depășește 1 860 EUR sunt eligibile pentru această procedură.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii accelerate este în întregime facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu. Articolul 1344 din Codul judiciar al Belgiei prevede că normele referitoare la procedura de ordonanță de plată se aplică în cazul în care debitorul își are reședința sau domiciliul în Belgia.

1.2 Instanța competentă

Această procedură poate fi utilizată la judecătoria de pace sau la tribunalul de poliție, cu condiția ca creanța să se încadreze în competențele uneia dintre aceste instanțe. (Pentru detalii cu privire la domeniile de competență ale judecătoriei de pace sau ale tribunalului de poliție, vă rugăm să consultați fișa informativă privind „sistemele judiciare”).

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu există un formular tipizat pentru inițierea procedurilor. Cu toate acestea, legea prevede un număr de condiții referitoare la informațiile care sunt menționate în somația de plată și în cererea prin care creanța este prezentată în fața instanței.

Înainte de introducerea unui recurs în fața unei instanțe, reclamantul trebuie să trimită debitorului o somație de plată. Această obligație este prevăzută la articolul 1339 din Codul judiciar al Belgiei. Această somație de plată poate lua forma fie a unui act al executorului judecătoresc, care este comunicat debitorului, fie a unei scrisori trimise prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. De asemenea, articolul 1339 stipulează informațiile care trebuie incluse în somația de plată, astfel încât să se garanteze că aceasta este valabilă din punct de vedere legal. Neincluderea informațiilor relevante face ca somația să fie nulă și neavenită. Informațiile respective sunt următoarele:

o reproducere a articolelor de la capitolul din Codul judiciar al Belgiei care prevede procedura accelerată a ordonanței de plată;
o somație prin care se solicită plata în termen de cincisprezece zile de la trimiterea scrisorii sau de la data la care aceasta a fost comunicată debitorului;
suma care este cerută;

instanța care va gestiona creanța, în cazul în care debitorul nu efectuează plata.

În termen de 15 zile de la data la care expiră perioada de 15 zile prevăzută în somație, creanța este depusă la instanță sub forma unei cereri întocmite în dublu exemplar. Articolul 1340 din Codul judiciar stabilește elementele care trebuie incluse în cerere. Aceasta trebuie să precizeze:

ziua, luna și anul;

numele, prenumele, profesia și locul de reședință al solicitantului, și, dacă este cazul numele, prenumele, locul de reședință și calitatea reprezentanților legali ai acestuia/acesteia;

obiectul creanței și informații detaliate privind suma solicitată, inclusiv o listă detaliată a elementelor care fac parte din creanță și motivele pe care aceasta se bazează;

denumirea instanței care are obligația de a lua cunoștință de creanță;

semnătura avocatului și a părții în cauză.

Dacă solicitantul consideră că e necesar, acesta poate indica, de asemenea, motivele pentru care se opune acordării unei amânări de plată.

Cererea trebuie să fie însoțită de:

o copie a documentului pe care se întemeiază creanța;

fie o copie a titlului executorului judecătoresc, fie o copie a scrisorii recomandate și dovada de primire, fie scrisoarea originală, însoțită de dovada că destinatarul a refuzat scrisoarea sau nu a reușit să o ridice de la oficiul poștal, împreună cu o declarație care să ateste că debitorul este înregistrat la adresa menționată în registrul populației.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Una dintre cerințele creanței este semnătura unui avocat. Articolul 1342 din Codul judiciar prevede, de asemenea, că o copie a deciziei instanței de judecată va fi trimisă avocatului reclamantului prin poșta obișnuită. Acestea sunt singurele prevederi legale care impun ca un reclamant să recurgă la un avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să conțină un nivel rezonabil de detalii. Articolul 1340 alineatul (1) paragraful (1) din Codul judiciar prevede că cererea trebuie să precizeze obiectul cererii și să furnizeze o declarație detaliată a sumei solicitate, inclusiv o listă detaliată a elementelor care fac parte din creanță și motivele pe care se bazează cererea.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. În conformitate cu articolul 1338, cererea trebuie să fie susținută de un document scris întocmit de către debitor. Cu toate acestea, nu este necesar ca acest document să reprezinte o recunoaștere a datoriei.

1.4 Respingerea cererii

În termen de cincisprezece zile de la data la care cererea este depusă, instanța va accepta creanța sau o va respinge, sub forma unei decizii emise de către departamentul de operațiuni premergătoare procesului (*chambre du conseil/raadkamer*). Instanța poate acorda o amânare de plată sau poate admite parțial creanța (a se vedea articolul 1342 din Codul judiciar). Instanța va avea acces la informațiile cu privire la diferitele componente ale datoriei și poate decide respingerea unora dintre acestea. Acest lucru îi permite să ia în considerare toate plățile care au fost efectuate între timp. Instanța poate respinge cererea pur și simplu, în cazul în care condițiile nu au fost îndeplinite (a se vedea articolele 1338 și 1344 din Codul judiciar).

În cazul în care instanța de judecată admite cererea în totalitate sau parțial, decizia sa are același efect ca o hotărâre pronunțată în lipsă.

Reclamantul trebuie să comunice apoi debitorului decizia pronunțată de instanța de judecată. Având în vedere faptul că o hotărâre judecătorească care admite cererea reclamantului, în totalitate sau parțial, are același efect ca o hotărâre pronunțată în lipsă, aceasta trebuie să fie comunicată debitorului în termen de un an: în caz contrar aceasta va fi considerată ca inexistentă (a se vedea articolul 806 din Codul judiciar).

Articolul 1343 alineatul (2) din Codul judiciar prevede că, pentru a fi valabilă din punct de vedere legal, înștiințarea acestei decizii trebuie să conțină următoarele:

o copie a cererii;

o mențiune privind perioada pe durata căreia debitorul poate formula o obiecție;

detalii privind instanța la care trebuie să fie prezentată respectiva obiecție, împreună cu formalitățile care trebuie îndeplinite în acest sens.

Debitorul va fi, de asemenea, avertizat că în cazul în care nu acționează în termenul menționat, pot fi utilizate toate căile de atac prin care să i se ceară să plătească sumele în cauză. În cazul în care nu s-au transmis aceste informații, înștiințarea este nulă și neavenită.

Decizia nu face obiectul unei executări provizorii [a se vedea articolul 1399 alineatul (2) din Codul judiciar belgian]. Prin urmare, executarea hotărârii se suspendă pe durata perioadei în care poate fi formulată o obiecție sau poate fi inițiată o cale de atac. Cu toate acestea, decizia poate fi folosită ca temelie pentru sechestrul asigurător de proprietate.

În cazul în care debitorul nu formulează o obiecție sau nu inițiază o cale de atac în termenul specificat, decizia devine definitivă.

1.5 Căi de atac

Cale de atac inițiată de către reclamant

Posibilitățile ca reclamantul să introducă o cale de atac sunt stabilite la articolul 1343 alineatul (4) din Codul judiciar. Reclamantul nu poate introduce o cale de atac completă (*appel/beroep*) față de o respingere sau aprobare parțială a cererii. Cu toate acestea, reclamantii pot introduce cererea din nou, urmând procedura obișnuită (nu procedura de ordonanță de plată). În cazul în care cererea este parțial admisă, iar reclamantul dorește să introducă o acțiune prin procedura obișnuită, trebuie ca solicitantul să nu fi comunicat încă decizia debitorului.

Obiecție sau cale de atac introdusă de către debitor

Debitorul se poate opune deciziei în unul dintre următoarele două moduri: prin introducerea unei căi de atac împotriva deciziei sau prin înregistrarea unei obiecții [decizia instanței are efectul unei hotărâri pronunțate în lipsă în cazul în care instanța admite în întregime sau parțial cererea reclamantului: a se vedea articolul 1343 alineatul (1) din Codul judiciar]. În ambele cazuri, termenul-limită pentru inițierea procedurilor legale este de o lună, începând de la data la care este comunicată hotărârea (a se vedea articolele 1048 și 1051 din Codul judiciar belgian). Aceste termene vor fi extinse în cazul în care una dintre părți nu are reședința în Belgia sau nu are domiciliul sau adresa punctului de lucru în țară.

În acest caz se vor respecta normele de introducere a obiecției și a căii de atac, astfel cum sunt prevăzute prin dreptul civil, cu o singură excepție, care este prevăzută la articolul 1343 alineatul (3) paragraful (2) din Codul judiciar belgian: spre deosebire de articolul 1047 (care necesită comunicarea unui titlu al unui executor judecătoresc), obiecția pot fi prezentată sub forma unei cereri, înregistrată la grefa instanței, într-un număr de exemplare echivalent cu numărul părților și avocaților implicați. Grefierul instanței va informa apoi reclamantul și avocatul acestuia cu privire la obiecție, prin trimiterea unei scrisori din partea instanței.

Cererea (de obiecție), trebuie să precizeze elementele enumerate mai jos. Nerespectarea aceste obligații o face nulă și neavenită.

ziua, luna și anul;

numele, prenumele, profesia și locul de reședință al persoanei care formulează obiecția;

numele, prenumele, profesia și locul de reședință al reclamantilor și numele avocatului acestora;

decizia în litigiu;

motivele invocate de partea care formulează obiecția.

Părțile sunt apoi citate de către grefierul instanței să se prezinte la audierea programată de către instanța de judecată.

1.6 Declarația de opoziție

Legislația belgiană nu prevede în mod explicit posibilitatea de a depune o declarație de opoziție împotriva cererii.

Debitorul poate trimite informații judecătorei de pace, dar acest lucru nu va schimba natura hotărârii pronunțate în lipsă.

1.7 Efectul declarației de opoziție

După cum s-a menționat mai sus, nu este posibil să se depună o declarație de opoziție. Procedura ordonanței de plată accelerată va continua să se deruleze, indiferent dacă debitorul se opune sau nu deciziei.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

A se vedea răspunsul la întrebarea 1.7.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Ultima actualizare: 13/11/2014

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Bulgaria

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Capitolul XXXVIII intitulat „Procedura de emitere a ordinului de plată” din Codul de procedură civilă (Monitorul Oficial nr. 59 din 20 iulie 2007, în vigoare de la 1 martie 2008, astfel cum a fost modificat în MO nr. 42/2009 și modificat ultima dată în MO nr. 13/2017) prevede o procedură simplificată prin intermediul căreia reclamantul își poate recupera creanța atunci când este puțin probabil ca aceasta să fie contestată de către părăt.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Emiterea unui ordin de plată poate fi solicitată de către creditor în cadrul următoarelor creanțe:

creanțe pecuniare sau creanțe pentru lucruri fungibile, atunci când creanța este de competența instanței districtuale.

transferul unui bun mobil pe care debitorul l-a primit cu obligația de a-l restitui sau care face obiectul unei garanții sau care a fost transferat de către

debitor cu obligația de restituire a posesiei acestuia, atunci când creanța este de competența instanței districtuale

În plus, în conformitate cu dispoziția expresă de la articolul 417 din Codul de procedură civilă (CPC), reclamantul poate solicita, de asemenea, emiterea unui ordin de plată în cazul în care creanța, indiferent de valoarea sa, se referă la:

un act administrativ în temeiul căruia admiterea executării este încredințată instanțelor civile;

un document sau un extras din registrele contabile care stabilește creanțe ale oficiilor guvernamentale, municipalităților și băncilor;

un act, acord sau alt tip de contract, cu certificarea semnăturilor de către un notar care se referă la obligațiile conținute în acesta pentru plata unor sume de bani sau alte lucruri fungibile, precum și la toate obligațiile de transfer al anumitor bunuri;

un extras din registrul garanțiilor reale pentru un gaj înregistrat și pentru începerea executării - în ceea ce privește transferul activelor gajate;

un extras din registrul garanțiilor reale pentru un contract de vânzare înregistrat care menține dreptul de proprietate până în momentul achitării prețului, sau

un contract de leasing - în ceea ce privește returnarea activelor vândute sau închiriate;

un acord de garanție sau o ipotecă, în temeiul articolului 160 și al articolului 173 alineatul (3) din Legea privind obligațiile și contractele;

un act valabil pentru constituirea unei creanțe private, de stat sau municipale, atunci când executarea acesteia se face în conformitate cu procedura

prevăzută în Codul de procedură civilă;

un aviz de deficiență;

un bilet la ordin, o cambie sau garanția reală echivalentă a acestora, precum și o obligațiune sau cupoane atașate acesteia.

În cazul în care cererea este însoțită de un document în temeiul articolului 417 din CPC la care face referire creanța, creditorul poate solicita instanței să

dispună executarea imediată și să emită un titlu executoriu.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

În cazul în care creanța provine din anumite acte în temeiul articolului 417 din CPC, nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea acesteia.

În conformitate cu restul dispozițiilor privind creanțele pecuniare, creanțele pentru lucruri fungibile sau transferul de bunuri mobiliare, se poate emite un ordin

de plată numai în cazul în care creanța este de competența instanței districtuale. Instanța districtuală este competentă pentru creanțele în materie civilă și

comercială în valoare de până la 25 000 BGN și pentru toate creanțele de întreținere, conflictele de muncă și creanțele rezultate din avizul de deficiență.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii este opțională. Chiar dacă există condiții prealabile pentru emiterea unui ordin de plată, reclamantul nu este obligat să aleagă această

procedură de apărare ci poate să introducă o acțiune în cadrul procedurii generale referitoare la plângeri.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părătul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu se emite un ordin de plată în cazul în care debitorul nu are o adresă permanentă și o reședință obișnuită sau sediul și locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.2 Instanța competentă

Cererea se depune la instanța districtuală care corespunde adresei permanente sau sediului debitorului, iar instanța dispune de trei zile pentru a efectua o

verificare oficială a competenței teritoriale. Dacă instanța consideră că respectiva cauză nu ține de competența sa, aceasta o trimite instanței

corespunzătoare.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Utilizarea formularelor de cerere aprobate de Ministrul Justiției este obligatorie. Cererile constituie o anexă la Regulamentul nr. 6 din 20 februarie 2008 privind aprobarea formularelor pentru ordinele de plată, cererile pentru emiterea unui ordin de plată și alte documente legate de procedura de emitere a „ordinului de plată”, emis de Ministrul Justiției.

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Acest lucru nu este obligatoriu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea ar trebui să precizeze circumstanțele pe care se întemeiază creanța și în ce constă esența acesteia.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este necesar să se anexeze la cerere dovezi pentru stabilirea creanței. Reclamantul poate să anexeze astfel de dovezi, însă acesta nu este obligat să facă acest lucru deoarece procedura este destinată numai să verifice dacă respectiva creanță este contestabilă. Este suficient ca reclamantul să susțină existența creanței sale. În cazul în care debitorul contestă ordinul de plată, verificarea existenței creanței este efectuată în cadrul procedurii privind cererile. Cererea trebuie să fie însoțită de o procură dacă este depusă de către un mandatar, precum și de o dovadă a plății taxelor de timbru și a cheltuielilor judiciare, după caz.

1.4 Respingerea cererii

Cererea pentru emiterea unui ordin de plată este respinsă în următoarele cazuri:

în cazul în care cererea nu îndeplinește cerințele de la articolul 410 din CPC, și anume nu se referă la plata unei sume de bani sau la lucruri fungibile cu o valoare de până la 25 000 BGN sau, respectiv, la bunuri mobiliare din categoria în conformitate cu alineatul (1) punctul (2) de la articolul 410 din CPC; de asemenea, atunci când cererea nu respectă cerințele privind regularitatea, cererea nu este suspendată fără efect ci respinsă în mod direct. Numai în cazuri excepționale, atunci când solicitantul nu a utilizat formularul de cerere aprobat sau a utilizat un formular necorespunzător, instanța îi oferă instrucțiuni în vederea remedierii acestei nereguli, anexând la aviz formularul corespunzător [articolul 425 alineatul (2) din CPC].

în cazul în care creanța este în conflict cu legea sau cu bunele moravuri.

în cazul în care debitorul nu are o adresă permanentă sau sediul pe teritoriul Republicii Bulgaria sau în cazul în care acesta nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.5 Căi de atac

Ordinul de plată nu poate face obiectul unei căi de atac de către părți, exceptând partea de cheltuieli. Un ordin prin care cererea este respinsă, integral sau parțial, poate fi atacat de către reclamant la instanța regională relevantă printr-o cale de atac individuală pentru care nu se depune nicio copie a notificării sau comunicării. Ordinul de executare imediată pe care instanța îl emite în cazul unui document prezentat în conformitate cu articolul 417 din CPC poate, de asemenea, să facă obiectul unei căi de atac. O acțiune de atac individuală împotriva ordinului de executare imediată trebuie formulată împreună cu declarația de opoziție împotriva ordinului de plată emis și se poate întemeia numai pe considerente derivate din actele care intră sub incidența articolului 417 din CPC.

1.6 Declarația de opoziție

În urma primirii ordinului de plată de către debitor, acesta din urmă poate prezenta o declarație de opoziție scrisă, în termen de două săptămâni. O declarație de opoziție în sensul articolului 414 din CPC este orice element care prin conținutul său nu este compatibil cu executarea, orice formă de dezacord, orice declarație din care rezultă în mod evident că debitorul nu este dispus să plătească. Se menționează în mod explicit că nu este necesar să se justifice declarația de opoziție.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care debitorul depune o declarație de opoziție în timp util, instanța oferă reclamantului instrucțiuni privind faptul că acesta poate introduce o acțiune pentru stabilirea creanței, în termen de o lună, prin achitarea soldului aferent taxei de timbru. În cazul în care solicitantul nu prezintă dovezi că a introdus acțiunea în termenul prevăzut, instanța anulează ordinul de plată, integral sau pentru partea pentru care nu s-a formulat nicio cerere.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

În temeiul articolului 416 din CPC, în cazul în care nu se depune nicio declarație de opoziție în timp util sau aceasta este retrasă, ordinul de plată își produce efectele și pe baza acestuia instanța emite un titlu executoriu, care va fi menționat în mod corespunzător în cadrul ordinului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

În termen de o lună de la luarea la cunoștință a ordinului de plată, debitorul care a fost privat de posibilitatea de a contesta creanța poate formula o opoziție la instanța de apel, în cazul în care:

ordinul de plată nu a fost notificat sau comunicat în mod adecvat;

ordinul de plată nu a fost notificat sau comunicat personal debitorului, iar acesta nu avea reședința obișnuită pe teritoriul Republicii Bulgaria în ziua notificării sau comunicării;

acesta nu a fost informat în timp util cu privire la notificare sau comunicare din cauza unor circumstanțe neprevăzute speciale;

acesta nu a depus declarația de opoziție din cauza unor circumstanțe neprevăzute speciale care nu au putut fi depășite.

Prezentarea acestei declarații de opoziție nu suspendă executarea ordinului, însă, la cererea debitorului și în urma prezentării unor garanții adecvate de către acesta, instanța poate să suspende executarea.

Instanța admite declarația de opoziție în cazul în care se constată existența condițiilor preliminare menționate mai sus. În cazul în care instanța de apel admite declarația de opoziție pentru motivul că debitorul nu are o adresă permanentă sau un sediu pe teritoriul Republicii Bulgaria sau nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria, atunci aceasta anulează în mod oficial ordinul de plată și titlul executoriu emis în acest sens. În caz contrar, dacă instanța de apel admite declarația de opoziție, aceasta suspendă executarea ordinului emis și retrimită cauza la instanța districtuală oferind instrucțiuni solicitantului cu privire la faptul că acesta poate introduce o acțiune în legătură cu creanța sa, în termen de o lună, prin achitarea soldului aferent taxei de timbru.

În plus, debitorul poate contesta, în cadrul unei proceduri privind cererile, creanța pentru care a fost emis ordinul de plată în cazul în care sunt constatate noi fapte sau noi probe scrise de o importanță esențială pentru cauză, de care acesta nu putea avea cunoștință în cursul perioadei de depunere a declarației de opoziție sau pe care acesta nu le-ar fi putut obține în cursul aceleiași perioade. Acțiunea poate fi introdusă în termen de trei luni de la data la care noua situație a ajuns la cunoștința debitorului sau de la data la care acesta a fost în măsură să obțină noile probe scrise, însă nu mai târziu de un an de la încheierea recuperării obligatorii a creanței.

Ultima actualizare: 24/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Republica Cehă

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Pe lângă procedura privind o somație europeană de plată reglementată prin Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, există alte trei tipuri de astfel de proceduri în Republica Cehă - procedura ordinului de plată, procedura ordinului de plată electronic și procedura ordinului de plată a unei cambii sau a unui cec [dispozițiile articolelor 172-175 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă (*občanský soudní řád*)].

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Un ordin de plată poate fi emis chiar și fără o cerere explicită din partea reclamantului, pe baza unei acțiuni de solicitare a achitării unei creanțe financiare, în cazul în care acest drept rezultă din faptele declarate și documentate de reclamant. Întotdeauna decizia privind soluționarea unei cauze prin emiterea unui ordin de plată este la latitudinea instanței; în cazul în care o instanță nu emite un ordin de plată, aceasta dispune o audiere. Un ordin de plată nu poate fi emis în cazul în care acesta urmează să fie transmis unui părât în străinătate sau în cazul în care locul unde se află părâtul este necunoscut [dispozițiile articolului 172 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

Un ordin de plată electronic poate fi emis numai la cererea reclamantului, formulată într-un formular electronic stabilit și semnată cu o semnătură electronică certificată, cu condiția ca respectiva creanță solicitată să nu depășească 1 000 000 CZK; sumele accesorii nu sunt incluse în cuantumul creanței. Un ordin de plată electronic nu poate fi emis în cazul în care acesta urmează să fie transmis unui părât în străinătate sau în cazul în care locul unde se află părâtul este necunoscut [dispozițiile articolului 174a alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate acorda drepturi care decurg dintr-o cambie sau dintr-un cec. Cu condiția ca cerințele de formă să fie îndeplinite, instanța are obligația să se pronunțe în procedurile sumare prin emiterea unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec). Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi emis numai la inițiativa reclamantului și poate fi emis chiar dacă acesta urmează să fie transmis în străinătate. Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi notificat sau comunicat părâtului doar personal; mijloacele alternative de notificare sau comunicare sunt excluse. Scopul inițierii unei proceduri europene de somație de plată este de a colecta creanțe financiare necontestate de o anumită valoare. Creanțele financiare necontestate trebuie să fie scadente la momentul depunerii solicitării de emitere a unei somații europene de plată. Pentru depunerea solicitării, trebuie completat formularul A, în care sunt oferite toate informațiile cu privire la părți, precum și la natura și valoarea creanței. Instanța va examina cererea și, în cazul în care formularul este completat corect, aceasta ar trebui să emită o somație europeană de plată în termen de 30 de zile.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Deciziile sub forma unui ordin de plată, a unui ordin de plată electronic sau a somației europene de plată pot fi pronunțate numai în ceea ce privește creanțele financiare.

Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi emis numai în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor financiare care decurg dintr-o cambie sau un cec.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

În cazul unui ordin de plată electronic, se aplică o limită maximă de 1 000 000 CZK (plus sume accesorii); nu există o limită maximă pentru o somație europeană de plată sau pentru un ordin de plată a unei cambii (cec).

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura pentru emiterea unui ordin de plată nu este obligatorie; un reclamant își poate solicita creanța financiară prin intermediul procedurii civile obișnuite. Cu toate acestea, în cazul în care un reclamant introduce o acțiune „ordinară”, iar creanța solicitată în cadrul acesteia îndeplinește cerințele pentru emiterea unui ordin de plată, instanța poate emite un ordin de plată chiar dacă reclamantul nu a solicitat în mod explicit acest lucru. Un ordin de plată electronic, o somație europeană de plată și un ordin de plată a unei cambii (a unui cec) pot fi emise numai la cererea reclamantului.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Un ordin de plată sau un ordin de plată electronic nu poate fi emis dacă acesta urmează să fie transmis unui părât în străinătate. Într-un astfel de caz, instanța își continuă procedura în conformitate cu normele obișnuite de procedură civilă.

În cazul în care o somație europeană de plată emisă de o instanță cehă sau de o instanță dintr-un alt stat membru trebuie să fie transmisă în Republica Cehă, aceasta trebuie să fie notificată sau comunicată personal părâtului; modalitățile alternative de notificare sau comunicare nu sunt permise [dispozițiile articolului 174b alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

1.2 Instanța competentă

Instanța districtuală (*okresní soud*) care are competență teritorială este cea care pronunță decizii cu privire la un ordin de plată sau un ordin de plată electronic. Deciziile privind ordinul de plată a unei cambii (a unui cec) sunt întotdeauna pronunțate de o instanță regională (*krajský soud*) (dispozițiile articolului 9 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă). În ceea ce privește competența pentru introducerea unei acțiuni în vederea emiterii unei somații europene de plată, a se vedea articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată.

1.3 Condiții de formă

Nu există un formular standardizat pentru o acțiune în vederea emiterii unui ordin de plată sau a unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec).

O instanță poate emite un ordin de plată fără o solicitare explicită în acest sens depusă de reclamant; acest lucru nu se aplică în cazul ordinelor de plată electronice și al ordinelor de plată a unei cambii sau a unui cec.

O acțiune sau o cerere de emitere a unui ordin de plată sau a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec trebuie, prin urmare, să îndeplinească cerințele generale pentru depunerea în instanță - în cazul în care legea nu prevede alte informații specifice pentru un anumit tip de depunere, cel puțin următoarele elemente trebuie să reiasă din cererea depusă: instanța căreia îi este adresată, persoana care o depune, materia de care aparține și ce se urmărește, iar aceasta trebuie să fie semnată și datată. Obligația semnării și datării nu se aplică cererilor în formă electronică transmise într-un format care respectă dispoziții specifice. O cerere trebuie formulată în scris și poate fi depusă fie pe suport de hârtie, fie în format electronic prin intermediul unei rețele publice de date sau prin fax [dispozițiile articolului 42 alineatele (1) și (4) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. O cerere adresată în format electronic sau prin fax trebuie să fie completată de original în termen de trei zile sau de o cerere scrisă cu aceeași formulare. Acest lucru nu se aplică în cazul cererilor electronice cu semnătură electronică certificată în baza unui certificat eliberat de un furnizor acreditat [dispozițiile articolului 42 alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

O cerere de emitere a unui ordin de plată electronic poate fi depusă numai prin intermediul unui formular stabilit în format electronic (formularul este disponibil la adresa <https://www.justice.cz/>). Pe lângă cerințele generale [dispozițiile articolului 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă], cererea trebuie să menționeze, de asemenea, numele, prenumele și adresele părților, precum și numere personale de identificare sau numerele de identificare (după caz) ale părților (numele societății sau denumirea și sediul social al unei entități juridice, numărul de identificare, desemnarea unui stat și a

unității organizaționale relevante din statul respectiv care reprezintă statul în instanță) și, dacă este cazul, de asemenea, numele reprezentanților acestora, o prezentare a faptelor esențiale și desemnarea dovezii propuse de către reclamant, precum și să menționeze în mod clar ce urmărește reclamantul [dispozițiile articolului 79 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. Cererea trebuie, de asemenea, să indice data nașterii unei persoane fizice, numărul de identificare al unei entități juridice sau identificarea unei persoane angajate în activități economice [dispozițiile articolului 174a alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. Cererea trebuie să fie semnată cu o semnătură electronică certificată a reclamantului pe baza unui certificat eliberat de un furnizor certificat.

Pentru depunerea unei cereri de emiteră a unei somații europene de plată, trebuie completat formularul A prevăzut în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Toate informațiile despre părți, precum și natura și valoarea creanței trebuie furnizate în formular.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Numai în cazul unui ordin de plată electronic. Formularul este disponibil la adresa <https://www.justice.cz/>. Cererea trebuie să fie semnată cu o semnătură electronică certificată a reclamantului pe baza unui certificat eliberat de un furnizor certificat. (dispozițiile articolului 174a din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă). În ceea ce privește cerințele formale pentru depunerea unei cereri de emiteră a unei somații europene de plată, a se vedea mai sus secțiunea 1.3.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Un ordin de plată sau un ordin de plată electronic poate fi emis numai dacă dreptul invocat rezultă din faptele declarate și documentate de reclamant (a se vedea secțiunea 1.3.4). Concluzia referitoare la faptul că dreptul invocat decurge din faptele declarate de reclamant presupune o prezentare a faptelor esențiale suficient de justificată cu dovezi incluse în anexă care să permită instanței să supună unei examinări juridice situația de fapt din cauza invocată de reclamant. Circumstanțele cauzei trebuie să fie menționate complet pentru a face posibilă evaluarea dreptului juridic invocat (care este reglementarea juridică care trebuie aplicată); în plus, reclamantul trebuie să invoce toate faptele care fac legătura între reglementare, crearea, modificarea sau încetarea drepturilor și a obligațiilor, care trebuie să fie susținute în mod corespunzător cu dovezi.

În cadrul procedurii referitoare la emiteră a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec, este necesar ca reclamantul să prezinte în original cambia sau cecul, a căror autenticitate nu este, în mod rezonabil, pusă sub semnul întrebării, precum și alte documente necesare pentru exercitarea dreptului.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. Astfel cum sugerează natura procedurilor, trebuie prezentate documente justificative care demonstrează dreptul invocat de reclamant. În cazul unei cereri de emiteră a unui ordin de plată electronic, documentele justificative trebuie anexate în format electronic. În cazul unei cereri de emiteră a unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec), trebuie anexate cambia sau cecul în original. Dreptul reclamantului de a prezenta diferite mijloace de probă nu este în niciun caz limitat în ceea ce privește domeniul de aplicare.

1.4 Respingerea cererii

În cazul în care nu poate fi emis un ordin de plată, instanța nu va invalida cererea de emiteră a acestuia ci va continua procedurile în conformitate cu normele de procedură civilă ordinare (în special, aceasta va dispune o audiere). Nu poate fi emis un ordin de plată în cazul în care reclamantul nu solicită o creanță financiară, în cazul în care locul unde se află pârătul nu este cunoscut sau dacă ordinul de plată trebuie să fie transmis unui pârăt în străinătate. Instanța va respinge o cerere de emiteră a unui ordin de plată electronic dacă aceasta nu conține toate informațiile prevăzute de lege sau dacă acestea sunt de neînțeles sau ambigue, iar aceste defecte fac imposibilă continuarea procedurii. În acest caz, instanța nu invită reclamantul să corecteze sau să completeze documentele depuse.

În cazul în care o cerere de emiteră a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec nu poate fi admisă, instanța va dispune o audiere.

1.5 Căi de atac

O instanță nu va emite o decizie de anulare a unui ordin de plată, a unui ordin de plată electronic sau a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec; prin urmare, chestiunea referitoare la o cale de atac împotriva unui ordin de plată anulat este irelevantă.

1.6 Declarația de opoziție

Poate fi depusă o declarație de opoziție pentru a contesta un ordin de plată sau un ordin de plată electronic. Pârătul poate depune o declarație de opoziție în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unui ordin de plată sau a unui ordin de plată electronic. O declarație de opoziție împotriva unui ordin de plată electronic poate fi depusă, de asemenea, utilizând un formular electronic semnat cu o semnătură electronică certificată. Nu este necesară motivarea unei declarații de opoziție, însă aceasta ar trebui să îndeplinească cerințele generale pentru prezentarea în instanță, și anume, în special, aceasta trebuie să fie semnată și datată, iar din documentul depus ar trebui să reiasă în mod clar instanța căreia îi este adresată aceasta, cine formulează declarația de opoziție, materia căreia îi aparține și ce se urmărește.

Pot fi formulate obiecții împotriva unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea acestuia. În obiecțiile sale, pârătul trebuie să indice toate elementele împotriva cărora formulează obiecții în ceea ce privește ordinul de plată a unei cambii (a unui cec). În cadrul procedurii somației europene de plată, pârătul poate fie să plătească suma cerută, fie să conteste creanța în termen de 30 de zile, prin depunerea unei declarații de opoziție la instanța care a emis somația europeană de plată; pentru a depune o declarație de opoziție, acesta trebuie să utilizeze formularul F prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Cauza este trimisă ulterior instanțelor civile ordinare și este soluționată în conformitate cu legislația națională.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care chiar și un singur pârăt depune o declarație de opoziție în termenul prevăzut, ordinul de plată sau ordinul de plată electronic este anulat în totalitate, instanța va dispune o audiere, iar procedura va continua în conformitate cu normele de procedură civilă ordinare.

În cazul în care un pârăt formulează obiecții împotriva unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec) în termenul prevăzut, instanța va dispune, de asemenea, audieri pentru a delibera cu privire la acestea. În funcție de rezultatul procedurii referitoare la obiecții, instanța va pronunța o hotărâre, fie menținând ordinul de plată a unei cambii (a unui cec) (dacă obiecțiile se dovedesc a fi nefondate), fie anulând ordinul în parte sau în totalitate prin hotărârea sa (dacă obiecțiile sunt fondate în parte sau în totalitate). Această hotărâre poate face obiectul unei căi de atac. Spre deosebire de o declarație de opoziție formulată împotriva unui ordin de plată sau a unui ordin de plată electronic, un ordin de plată a unei cambii (cec) nu este anulat prin formularea de obiecții.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Un ordin de plată, un ordin de plată electronic și somația europeană de plată care nu au fost contestate printr-o declarație de opoziție au efectul unei hotărâri executorii. Dacă pârătul nu depune obiecții sau își retrage obiecțiile împotriva unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec), atunci și acesta are efectul unei hotărâri executorii.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

La cerere, instanța va atașa o clauză cu efect juridic și va conferi forță executorie unui ordin de plată, unui ordin de plată electronic sau unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec). Un ordin de plată cu astfel de clauze constituie un titlu executoriu.

În cadrul unei proceduri referitoare la o somație europeană de plată, în cazul în care pârâtul nu depune o declarație de opoziție în termenul prevăzut, somația europeană de plată devine automat executorie. Executarea are loc în conformitate cu normele și procedurile naționale ale statului membru în care somația europeană de plată urmează să fie executată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu sunt disponibile căi de atac ordinare pentru a contesta un ordin de plată, un ordin de plată electronic sau un ordin de plată a unei cambii (a unui cec) împotriva căruia nu a fost depusă o declarație de opoziție sau nu au fost formulate obiecții și care are efectul unei hotărâri executorii. În cazurile prevăzute de lege, pârâtul poate utiliza doar căi de atac extraordinare, o acțiune pentru confuzie și, în cazul unui ordin de plată executoriu, de asemenea o acțiune de reînnoire a procedurilor [dispozițiile articolului 228 alineatul (2) și ale articolului 229 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

După expirarea perioadei de 30 de zile prevăzută pentru depunerea unei declarații de opoziție la o somație europeană de plată fără depunerea unei astfel de declarații, pârâtul poate să solicite o reexaminare a somației europene de plată în condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Competența în procedurile referitoare la o cerere de reexaminare a unei somații europene de plată aparține instanței care a emis respectiva somație. Cererea de reexaminare a somației europene de plată este singura cale de atac pe care o are pârâtul împotriva unei somații europene de plată executorii în statul în care a fost emisă somația europeană de plată. Decizia (hotărârea) privind cererea de reexaminare a somației europene de plată este transmisă atât reclamantului, cât și pârâtului [dispozițiile articolului 174b alineatele (2) și (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

Linkuri conexe

 <https://www.justice.cz>

Ultima actualizare: 24/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Germania

1 Existența unei proceduri de somație de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Da. Normele de procedură civilă prevăd o procedură de somație de plată (*Mahnverfahren*) prin care se vizează recuperarea unor creanțe care nu sunt neapărat contestate de către reclamat. Procedura de somație de plată este reglementată de articolul 688 și urm. din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura poate fi utilizată, în principiu, atunci când cererea vizează recuperarea unei sume fixe de bani în euro.

Totuși, aceasta nu poate fi utilizată în următoarele cazuri:

în cazul creanțelor care decurg dintr-un contract de credit de consum cu o rată a dobânzii mai mare cu 12 puncte procentuale decât rata de bază;

în cazul creanțelor a căror recuperare depinde de îndeplinirea unor obligații neîndeplinite încă;

în cazul în care somația de plată a fost adusă la cunoștință printr-un anunț publicat întrucât adresa reclamantului este necunoscută.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu există un plafon în ceea ce privește valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii de somație de plată de către creditor este opțională. Creditorul poate alege între această procedură și procedurile de drept comun.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

În principiu, procedura germană de somație de plată poate fi utilizată, de asemenea, în cazul în care reclamatul își are reședința într-un alt stat membru sau într-o țară terță. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că articolul 688 alineatul (3) din Codul german de procedură civilă prevede că, în cazul în care somația de plată trebuie predată în străinătate, procedura de somație de plată poate fi utilizată numai dacă acest lucru este prevăzut în Legea privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*). În prezent, aceasta include toate statele membre ale Uniunii Europene și Elveția, Islanda și Norvegia.

1.2 Instanța competentă

Indiferent de valoare creanței, procedurile de somație de plată se introduc exclusiv la instanța locală (*Amtsgericht*) în jurisdicția căreia se află reclamantul. Jurisdicția se stabilește, în principiu, în funcție de domiciliul persoanei în cauză sau, în cazul unei persoane juridice, în funcție de sediul social al acesteia. Multe landuri germane au înființat însă instanțe centrale pentru procedurile de somație de plată (*Mahngerichte*) (cum ar fi instanța locală Wedding din Berlin). Astfel, competența în procedurile de somație de plată a fost concentrată în mai multe instanțe locale sau chiar într-o singură instanță locală din respectivul land. În astfel de cazuri, instanța competentă pentru reclamant este instanța centrală pentru procedurile de somație de plată în jurisdicția căreia se află domiciliul acestuia.

Dacă reclamantul nu intră în jurisdicția generală a niciunei instanțe din Germania, competența exclusivă revine instanței locale Wedding din Berlin. Dacă reclamantul nu intră în jurisdicția generală a niciunei instanțe din Germania, instanța competentă este instanța locală în competența căreia ar intra procedura indiferent de o eventuală competență materială (în general, instanțele locale au competență numai în procedurile care implică sume de maximum 5 000 de euro). Și în acest caz, în anumite landuri pot exista instanțe centrale pentru procedurile de somație de plată.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Utilizarea unui formular tipizat este obligatorie. Există diferite formulare tipizate pentru procedura electronică de somație de plată și pentru procedura manuală de somație de plată.

Procedurile de somație de plată sunt electronice în majoritatea landurilor. Cererile pot fi introduse pe formulare din hârtie tipizate sau prin schimb electronic de date. Anumiți producători de software oferă programe pentru depunerea electronică a cererilor în cadrul procedurilor electronice de somație de plată. În cazul anumitor instanțe locale, este posibil, de asemenea, ca cererile să fie introduse online.

Formulare tipizate pentru procedurile de somație de plată electronice și manuale pot fi achiziționate în papetării.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Nu, nu este necesară reprezentarea prin avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Motivele care stau la baza creanței nu trebuie să fie descrise în detaliu. Este necesară doar o declarație succintă privind creanța și suma de bani specifică solicitată. În acest sens, se completează rubricile din formularul tipizat conceput pentru procedura de somație de plată. Creanțele principale și accesorii se indică separat.

1.3.4 Este necesar să prezinti dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu trebuie prezentate documente justificative pentru cererile formulate.

1.4 Respingerea cererii

Cererea de emitere a unei somații de plată este respinsă dacă procedura de somație de plată nu este admisibilă, dacă instanța la care este depusă cererea nu are competență sau dacă cererea de plată nu respectă cerințele legate de formă. Cererea este respinsă, de asemenea, dacă somația de plată poate fi emisă numai pentru o parte din creanță. Reclamantul trebuie audiat înainte de respingerea cererii sale.

Instanța nu examinează înainte de emiterea somației de plată dacă cererea este întemeiată.

1.5 Căi de atac

În general, nu se poate contesta respingerea cererii de emitere a unei somații de plată. Călea de atac constând în opoziție imediată (*sofortige Beschwerde*) este posibilă numai dacă cererea a fost transmisă doar într-o formă care poate fi citită automat și a fost respinsă pe motiv că nu este considerată de instanță adecvată pentru sistemul său de procesare electronică; în practică, această normă nu are însă un rol important.

1.6 Declarația de opoziție

Dacă somația de plată este emisă și adusă la cunoștința reclamatului, acesta o poate contesta în termen de două săptămâni. Dreptul la opoziție este însă valabil chiar și după scurgerea acestui termen, atât timp cât nu a fost emis un ordin de executare.

Odată cu somația de plată, reclamantul primește un formular tipizat pentru cazul în care dorește să se opună somației. Utilizarea formularului tipizat este însă opțională. Acest lucru înseamnă că opoziția poate fi introdusă într-o altă formă; singura cerință legată de formă este aceea ca opoziția să fie formulată în scris.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Dacă reclamantul contestă creanța în termenul stabilit, nu mai este posibilă emiterea unui ordin de executare, care să permită creditorului executarea silită a creanței care face obiectul somației de plată. În acest caz, litigiul nu este însă tratat automat în cadrul unei proceduri ordinare, adică al așa-numitei proceduri contencioase. Pentru ca litigiul să fie tratat într-o astfel de procedură este necesară o cerere expresă de procedură contencioasă, care poate fi depusă atât de reclamant, cât și de reclamat. Reclamantul poate să depună o astfel de cerere de îndată ce are cunoștință de opoziție sau chiar să o formuleze, ca măsură de precauție, în momentul introducerii cererii sale de emitere a unei somații de plată.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

În urma unei cereri, instanța emite un ordin de executare. Cererea nu poate fi depusă înainte de expirarea termenului de introducere a unei opoziții; în cerere se indică eventualele plăți efectuate ca urmare a somației de plată, precum și valoarea acestora. În cazul efectuării unor plăți parțiale, reclamantul trebuie să reducă în consecință suma solicitată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Ordinul de executare este echivalent cu o hotărâre executorie provizorie pronunțată în lipsă. Termenul de opoziție este de două săptămâni de la comunicare. Ultima actualizare: 18/06/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Irlanda

1 Existența unei proceduri de somație de plată

În Irlanda, nu există o procedură specifică de emitere a unui ordin de plată, însă se poate pronunța o hotărâre în lipsă cu privire la un reclamant cărui îi este datorată o sumă specifică de bani sau a cărui creanță este ușor cuantificabilă.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu cu privire la cererea reclamantului, acesta din urmă poate obține o hotărâre în lipsă. În cazul în care cererea inițială se referă la o sumă fixă sau determinată, hotărârea definitivă poate fi înscrisă la Oficiul central al Înaltei Curții (Central Office of the High Court) sau la Oficiul instanței de circuit (Circuit Court Office), în funcție de valoarea creanței (cu excepția unui număr restrâns de situații, de exemplu în materie de împrumuturi ale unor sume de bani, caz în care reclamantul trebuie să depună o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri în lipsă sau să obțină o autorizație din partea instanței pentru a înscrie hotărârea în favoarea sa). Cu alte cuvinte, în multe cazuri clare de colectare a datoriilor, reclamantul /solicitantul poate obține o hotărâre în lipsă fără a fi necesar să introducă o acțiune în instanță și poate să obțină hotărârea de la grefa relevantă prin intermediul unei proceduri administrative.

În cazul în care cererea nu se referă la o anumită sumă de bani, reclamantul trebuie să introducă o acțiune în instanță pentru obținerea unei hotărâri, iar hotărârea nu poate fi obținută decât prin prezentarea în instanță.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Hotărârea poate fi obținută în lipsă în aproape orice tip de cauze. Această procedură nu se limitează la creanțele contractuale sau pecuniare, deși sistemul este chiar mai clar în astfel de cazuri. Principalele excepții includ aspecte legate de împrumuturile unor sume de bani.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii este opțională, întrucât reclamantul trebuie să parcurgă anumite etape înainte să obțină o hotărâre în lipsă: de exemplu, depunerea documentelor necesare la grefa relevantă sau emiterea și notificarea sau comunicarea unui aviz de moțiune și a unei declarații sub jurământ către pârât. În cazul în care pârâtul nu a răspuns sau a refuzat să răspundă cererii reclamantului și dacă reclamantul nu continuă procedura hotărârii în lipsă, singura alternativă pentru reclamant este aceea de a nu mai solicita creanța.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Sub rezerva existenței unor acorduri între țări privind recunoașterea și executarea hotărârilor între Irlanda și alte state membre [Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, înlocuit în prezent de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Consiliului] sau a altor acorduri similare cu țări terțe, procedura este disponibilă dacă pârâtul locuiește în altă jurisdicție. În cazul în care pârâtul își are reședința în afara jurisdicției, reclamantul trebuie să se asigure că pârâtul este notificat în mod corespunzător în conformitate cu normele judiciare relevante care se aplică în cazul notificării sau comunicării în afara jurisdicției. În cazul în care pârâtul care își are reședința în altă jurisdicție nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu cu privire la cerere, reclamantul poate introduce o acțiune în instanță pentru obținerea unei hotărâri în lipsă în modul obișnuit.

1.2 Instanța competentă

Instanța competentă depinde de natura sau valoarea creanței în cauză. Reclamantul trebuie să se adreseze instanței unde a instituit procedurile, iar instanța respectivă este în măsură să stabilească dacă pârâtul s-a înfățișat sau nu sau dacă acesta a depus vreun memoriu și dacă termenul stabilit pentru aceasta a expirat. În cazul în care valoarea creanței este mai mică de 75 000 EUR (60 000 EUR pentru acțiunile legate de vătămări corporale), reclamantul poate introduce cererea la instanța de circuit. În cazul în care valoarea creanței depășește această sumă, cererea trebuie introdusă la Înalta Curte. În cazul în care valoarea creanței este mai mică de 15 000 EUR, cererea trebuie introdusă în fața instanței districtuale. În cazul în care creanța este mai mică de 2 000 EUR, cererea poate fi formulată în cadrul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.3 Condiții de formă

Reclamantul trebuie să se asigure că respectă procedurile corecte, astfel cum sunt prevăzute în normele de procedură ale instanței. Aceasta trebuie să notifice procedurile pârâtului. În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu, reclamantul poate solicita o hotărâre în lipsă. În cazul în care cererea se referă la o sumă fixă, reclamantul nu trebuie decât să depună cererea sau solicitarea de plată, iar ulterior reclamantul are, în general, dreptul să primească o hotărâre de la grefa instanței relevante fără a fi necesar un ordin judecătoresc sau o cerere adresată judecătorului. Personalul relevant al grefei implicat verifică dacă pârâtul a luat la cunoștință cererea, dacă termenele în acest sens au expirat și dacă reclamantul a furnizat grefei elementele de probă necesare cum ar fi o declarație sub jurământ privind notificarea și o declarație sub jurământ privind datoria menționând suma datorată efectiv. În cazul în care cererea se referă la o sumă nedeterminată sau în cazul în care creanța nu este ușor cuantificabilă, reclamantul trebuie să depună o cerere în fața instanței pentru o hotărâre în lipsă.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Da. La Înalta Curte, norma de procedură relevantă pentru hotărârea în lipsă este Ordinul 13 din [Normele de procedură ale instanțelor superioare 1986](#) astfel cum a fost modificat, iar pentru hotărârea în lipsa apărării, Ordinul 27. La instanța de circuit, o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă trebuie să fie susținută de anumite documente, inclusiv actul de sesizare a instanței în original și o declarație de notificare a cererii. În plus, cererea de pronunțare a unei hotărâri trebuie să fie în conformitate cu formularele 9 și 10 din lista formularelor anexată la [Regulamentul de procedură al instanței de circuit 2001](#). Formularele pot fi obținute dintr-o listă anexată la Regulamentul de procedură.

În mod similar, în cazul instanței districtuale formularele sunt disponibile ca anexă la [Regulamentul de procedură al instanței districtuale](#).

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu. Cu toate acestea, în cazul în care creanța este în valoare de peste 75 000 EUR (60 000 EUR pentru acțiuni legate de vătămări corporale), aceasta ține de competența instanței de circuit și, dacă cererea implică aspecte complicate, atunci este recomandabil, dar nu obligatoriu, să se beneficieze de consultanță și reprezentare juridică.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea inițială trebuie să precizeze numele părților, adresele și, dacă este cazul, profesia acestora. De asemenea, aceasta trebuie să stabilească valoarea creanței, să prezinte o descriere a modului în care a apărut creanța/cauza acțiunii și detalii cu privire la eventualele cereri care au fost formulate în vederea obținerii plății.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

În cererea inițială, reclamantul/solicitantul prezintă toate detaliile relevante referitoare la creanță, cum ar fi suma datorată/solicitată, detalii privind modul în care a apărut creanța, cererile de plată și o descriere, după caz și în funcție de natura cererii, a oricăror alte fapte relevante precum detalii privind eventualele vătămări corporale sau pierderi suferite, tratamentul primit sau oricare alte consecințe negative generate de cauza acțiunii.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o cerere sau o solicitare de hotărâre în lipsă în cazul în care solicitantul nu a respectat cerințele prevăzute în normele de procedură ale instanței. De exemplu, în cazul în care normele privind notificarea sau comunicarea actelor nu au fost respectate în mod corespunzător, cererea pentru pronunțarea unei hotărâri în lipsă va fi respinsă.

1.5 Căi de atac

În cazul în care instanța a refuzat să pronunțe o hotărâre în lipsă, aceasta se datorează, de regulă, nerespectării de către reclamant a normelor de procedură ale instanței și, prin urmare, ar putea fi necesar ca acesta să reia procedura notificând o nouă creanță împotriva pârâtului în conformitate cu normele de procedură aplicabile ale instanței.

Pârâtul poate solicita anularea unei hotărâri pronunțate în lipsă. Pentru a introduce cu succes o acțiune împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă, pârâtul ar trebui să convingă instanța prin motivul invocat pentru absența înfățișării sau a apărării, iar instanța ar trebui să fie convinsă de faptul că motivele invocate explică sau justifică absența în cauză. În cazul în care pârâtul introduce cu succes o acțiune împotriva hotărârii, aceasta va fi anulată, iar pârâtul va avea posibilitatea să se apere în cadrul procedurii.

1.6 Declarația de opoziție

În cazul în care instanța consideră că hotărârea ar trebui să fie anulată, pârâtul poate răspunde în cadrul procedurii și poate decide să se apere, iar cauza își va urma cursul obișnuit.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care pârâtul decide să se apere în termenul prevăzut în normele de procedură sau de instanță, după caz, cauza își va urma cursul obișnuit. Judecătorul va stabili modul în care se va proceda în cauza respectivă dacă ar fi necesare eventuale instrucțiuni în acest sens.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Nedepunerea unui memoriu poate avea drept rezultat obținerea de către reclamant a unei hotărâri în lipsa apărării.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Hotărârea pronunțată în lipsă este o hotărâre executorie. A se vedea răspunsurile la punctul 1.3.d) de mai sus.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul poate solicita instanței modificarea sau anularea hotărârii. Această cerere este soluționată de aceeași instanță. Instanța poate să anuleze hotărârea în cazul în care consideră că ar fi corect să facă acest lucru și dacă a existat vreo încălcare implicată în obținerea hotărârii sau în cazul în care aceasta este convinsă că pârâtul are o perspectivă reală de a se apăra împotriva cererii. Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva unui ordin de anulare a unei hotărâri sau de respingere a anulării unei hotărâri.

Ultima actualizare: 25/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Grecia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Există posibilitatea emiterii unui ordin de plată. Sunt aplicabile dispozițiile articolelor 623-634 din Codul de procedură civilă, și anume Decretul prezidențial 503/1985, astfel cum a fost modificat și se află în vigoare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

În materie civilă și comercială: litigii de drept privat în cazul în care legea nu le supune competenței altor instanțe (articolul 1 din Codul de procedură civilă)

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Creanțele pecuniare sau creanțele pentru titluri de valoare, și anume creanțele rezultate din cecuri, cambii, bilete la ordin, în cazul în care creanța și suma datorată sunt certificate de un document public sau privat și dacă aceste creanțe sunt exprimate în euro sau într-o altă valută (articolul 623 din Codul de procedură civilă).

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu, nu există o limită superioară cu privire la valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura de somație plată este opțională, întrucât creditorul poate în orice moment să introducă o acțiune ordinară în urma căreia începe un proces declarativ cu privire la cererea acestuia, după care se pronunță o hotărâre, spre deosebire de procedura ordinului de plată, prin care se emite ordinul de plată, care nu este o hotărâre ci un instrument executoriu (articolul 631 din CPC).

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu, un ordin de plată nu poate fi emis (dacă a fost emis, este nul și neavenit) dacă aceasta urmează să fie notificat sau comunicat unei persoane care locuiește în străinătate sau al cărei domiciliu este necunoscut, cu excepția cazului în care persoana respectivă și-a desemnat în mod legal un reprezentant *ad litem* în Grecia (articolul 624 din Codul de procedură civilă). Locul este locul unde debitorul este stabilit fizic (*corpore*) la momentul notificării sau comunicării.

1.2 Instanța competentă

Magistratul este responsabil pentru creanțele pecuniare de până la douăzeci de mii de euro (20 000 EUR), iar judecătorul instanței de prim grad de jurisdicție, pentru toate celelalte creanțe pecuniare. Competența teritorială, și anume instanța competentă *ratione loci*, este determinată pe baza dispozițiilor generale privind competența la nivel local, și anume pe baza dispozițiilor articolelor 22-41 din Codul de procedură civilă. De exemplu, pe baza acestor dispoziții, instanța (instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție) de la locul în care debitorul își are domiciliul sau de la locul emiterii instrumentului de creanță (de exemplu, un cec) sau de la locul de acceptare sau plată a unei cambii poate avea competență *ratione loci*.

1.3 Condiții de formă

Cererea se face:

(A) oral în fața magistratului, prin pregătirea unui raport relevant [articolul 626 alineatul (1) coroborat cu articolul 215 alineatul (2) din Codul de procedură civilă], fără a exclude opțiunea de a depune o cerere scrisă sau

(B) în mod obligatoriu în scris către judecătorul instanței de prim grad de jurisdicție, în baza unei cereri scrise depuse la grefa instanței care trebuie să conțină:

instanța la care este depusă cererea (instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție);

tipul de instrument juridic, și anume „Cerere de emiteră a unui ordin de plată”;

numele, prenumele, prenumele tatălui și locul de domiciliu ale tuturor părților: creditorul și debitorul - și/sau reprezentanții legali ai acestora, precum și, în cazul în care aceștia sunt persoane juridice, denumirea comercială și sediul social;

obiectul instrumentului juridic, într-un mod clar, definit, concis și lizibil, în limba greacă, și în cazul în care conține documente într-o limbă străină, de exemplu, facturi într-o limbă străină, trebuie furnizată o traducere legală a acestora;

data și semnătura părții sau a reprezentantului legal sau a reprezentantului autorizat al acesteia și, în cazul în care este obligatorie prezența unui avocat, semnătura avocatului;

adresa, în special strada și numărul locuinței sau al biroului ori magazinului părții care a introdus acțiunea, ale reprezentantului legal al acesteia și ale reprezentantului autorizat al acesteia;

o cerere de emiteră a unui ordin de plată;

creanța și suma exactă de bani sau valoarea exactă a titlurilor de valoare, împreună cu eventualele dobânzi datorate aferente plății solicitate [articolul 626 alineatele (1) și (2), coroborat cu articolul 118 și articolul 119 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu, utilizarea unui formular standard nu este obligatorie.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Da, dacă cererea este depusă la instanța de prim grad de jurisdicție și vizează creanțe în valoare de peste douăzeci de mii de euro (20 000 EUR) sau la instanța civilă districtuală pentru creanțe în valoare de la douăsprezece mii de euro (12 000 EUR) până la douăzeci de mii de euro (20 000 EUR).

În cazul în care cererea este depusă la instanța civilă districtuală și se referă la o creanță de până la douăsprezece mii de euro (12 000 EUR), partea poate să introducă o acțiune sau se poate apăra în cadrul procedurii fără să fie reprezentată de un avocat autorizat (articolul 94 din Codul de procedură civilă).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea de emiteră a unui ordin de plată trebuie să precizeze cel puțin foarte pe scurt tipul de act juridic din care a rezultat creanța datorată (= datoria), de exemplu creanțe în temeiul contractelor de credit sau al contractelor de vânzare, creanțe care decurg din contracte de leasing sau cecuri restante. Tipul de

contract sau de act juridic în general constituie temeiul pentru efectuarea plății, iar momentul în care a apărut creanța, de exemplu momentul în care debitorul ar fi trebuit să plătească suma solicitată și nu a făcut acest lucru, trebuie să fie indicat în mod precis. Cererea trebuie să indice în continuare documentele furnizate din care rezultă tipul și valoarea creanței potrivit cererii respective.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Existența creanței în vederea emiterii unui ordin de plată poate fi dovedită numai prin documente, întrucât în cadrul acestei proceduri nu pot fi audiați martori. Documentele respective sunt prezentate împreună cu cererea și sunt păstrate la grefa instanței până în momentul expirării termenului pentru depunerea unei declarații de opoziție, astfel încât partea împotriva căreia este îndreptat ordinul de plată, debitorul creanței, să fie notificată cu privire la aceasta. Toate documentele (private și publice) care au valoare probatorie în temeiul articolelor 432-465 din Codul de procedură civilă, inclusiv titlurile de valoare (de exemplu, cecuri, cambii), sunt acceptate ca dovezi. Aceste documente trebuie să indice clar capacitatea și detaliile (numele complet) creditorului-beneficiar, capacitatea și detaliile debitorului, precum și motivele și valoarea creanței.

În special, orice document care nu este public și care, în temeiul articolului 443 din Codul de procedură civilă, trebuie să poarte semnătura olografă a emitentului pentru a avea valoare probatorie este considerat document privat și orice persoană care își asumă obligații care decurg din documentul respectiv este considerată drept emitent.

Orice document care a fost redactat în forma adecvată de către un funcționar public sau o persoană care prestează servicii publice este considerat un document public (de exemplu, actele notariale).

1.4 Respingerea cererii

Cererea este respinsă:

(A) în cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele legale pentru emiterea ordinului de plată și, prin urmare, dacă creanța sau valoarea acesteia sau debitorul sau beneficiarul nu rezultă imediat și fără echivoc din documentele care însoțesc cererea sau

(B) în cazul în care solicitantul nu furnizează explicațiile solicitate de judecător sau refuză să se conformeze recomandărilor privind completarea sau rectificarea cererii sale sau privind certificarea autenticității semnăturilor pe oricare dintre documentele private furnizate (articolele 628 și 627 din Codul de procedură civilă). Întrucât judecătorul competent poate solicita informații suplimentare, documente și rectificări din partea solicitantului, în cazul în care acesta din urmă nu se conformează, cererea este respinsă pentru acest motiv.

Respingerea este indicată la sfârșitul cererii, iar motivul respingerii se menționează pe scurt. Aceasta înseamnă că judecătorul competent nu pronunță o hotărâre și, prin urmare, o astfel de notă privind respingerea nu poate fi contestată prin introducerea unei căi de atac. Desigur, solicitantul, în calitate de creditor, poate în continuare să introducă o acțiune ordinară referitoare la creanța sa (a se vedea punctul 1.1.3) sau să depună o nouă cerere de emiterie a unui ordin de plată [articolul 628 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

1.5 Căi de atac

Nu poate fi introdusă nicio cale de atac în cazul în care cererea de emiterie a unui ordin de plată este respinsă.

1.6 Declarația de opoziție

În cazul în care cererea de emiterie a unui ordin de plată este acceptată și este emis un ordin de plată, debitorul împotriva căruia este îndreptat acesta poate să depună o declarație de opoziție la ordinul de plată în termen de cincisprezece (15) zile lucrătoare de la data notificării sau comunicării ordinului de plată [articolul 632 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Declarația de opoziție poate fi depusă, de asemenea, înainte de notificarea sau comunicarea ordinului de plată.

Instanța competentă *ratione loci* și *ratione materiae* este instanța, instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție care a emis ordinul de plată.

Declarația de opoziție este examinată [articolul 632 alineatul (2) din Codul de procedură civilă] în conformitate cu dispozițiile combinate ale articolelor 643, 649 și 650 din Codul de procedură civilă, care intră sub incidența procedurilor speciale pentru titlurile de creanță și litigiile în materie de închiriere, coroborate cu dispozițiile privind procedurile ordinare care nu sunt în contradicție cu dispozițiile privind procedurile speciale menționate anterior [articolul 591 alineatul (1) litera (a) din Codul de procedură civilă].

Declarația de opoziție, a cărei notificare sau comunicare trebuie să fie efectuată în termenul menționat anterior de cincisprezece (15) zile lucrătoare și care, în caz contrar, este inadmisibilă, trebuie să fie notificată sau comunicată avocatului care a semnat cererea de emiterie a ordinului de plată sau la adresa persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de plată, indicată în ordinul de plată, cu excepția cazului în care orice schimbare de adresă a fost notificată prin intermediul unui instrument juridic [articolul 632 alineatul (1) litera (b) din Codul de procedură civilă].

1.7 Efectul declarației de opoziție

Depunerea unei declarații de opoziție nu suspendă executarea ordinului de plată, care este un titlu executoriu în mod direct (articolul 631 din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, instanța care a emis ordinul de plată poate, utilizând procedura de adoptare de măsuri provizorii prevăzută la articolul 686 din Codul de procedură civilă și în urma depunerii unei cereri de către partea împotriva căreia este îndreptat ordinul, să dispună suspendarea, cu sau fără garanții sau condiționalități, până la pronunțarea hotărârii definitive cu privire la declarația de opoziție depusă.

Condițiile pentru acceptarea cererii de suspendare a executării ordinului de plată sunt următoarele: (a) depunerea declarației de opoziție în timp util și (b) speculații privind succesul a cel puțin un motiv de opoziție.

Hotărârea prin care se dispune suspendarea privează ordinul de caracterul său executoriu și îi diminuează forța executorie ca instrument.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care nu se depune o declarație de opoziție în timp util (în termen de cincisprezece zile de la notificarea sau comunicarea ordinului de plată), partea în favoarea căreia a fost emis ordinul de plată poate să notifice din nou ordinul debitorului, care dispune de o a doua posibilitate de a depune o declarație de opoziție. Mai exact, acesta din urmă poate să depună o declarație de opoziție în termen de zece zile lucrătoare de la data noii notificări sau comunicări. În acest caz, nu se dispune suspendarea menționată mai sus (a se vedea nota 1.7).

În cazul în care și acest termen de zece zile este depășit, ordinul de plată dobândește autoritate de lucru judecat, ceea ce înseamnă că nu doar ordinul de plată, ci și creanța sunt pe deplin valide, pe baza istoricului și a temeiului legal indicat în ordinul de plată.

Autoritatea de lucru judecat a ordinului de plată împotriva căruia nu a fost depusă o declarație de opoziție în timp util poate fi inversată numai prin calea extraordinară de atac a redeschiderii dosarului. Aceasta poate fi introdusă numai pentru un număr foarte limitat de motive, în principal motive de natură formală [articolul 633 alineatul (2) și articolul 544 din Codul de procedură civilă] și în termenul stabilit la articolul 544 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în fața instanței care a emis ordinul de plată.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ordinul de plată este un instrument care este executoriu de la data emiterii sale (articolul 631 din Codul de procedură civilă). Astfel, nu sunt necesare alte acțiuni pentru ca acesta să devină executoriu și, prin urmare, dacă nu se dispune suspendarea executării, se inițiază procedura de executare, pe scurt, după cum urmează:

Ordinul de executare se adaugă la ordinul de plată inițial, și anume expresia „în numele poporului grec” se adaugă la începutul textului ordinului de plată, iar fraza „Fiecare executor judecătoresc este obligat să pună în aplicare prezenta decizie etc.” se adaugă la sfârșit, este emisă o copie oficială (titlul executoriu) a acestuia, iar ulterior un ordin (apel) de plată cu aceeași valoare ca cea a ordinului de plată este notificat sau comunicat debitorului.

Cu toate acestea, în cazul în care ordinul de plată nu este notificat sau comunicat în termen de două (2) luni de la emitere, acesta încetează să mai fie în vigoare (articolul 630a din Codul de procedură civilă)

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Hotărârea cu privire la declarația de opoziție nu este definitivă, ci este supusă tuturor căilor de atac.

Ultima actualizare: 27/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Spania

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Da, există o procedură de somație de plată. Principalul obiectiv al acesteia este protejarea creditelor. Aceasta funcționează prin crearea unui instrument executoriu pentru creanțele care îndeplinesc o serie de cerințe prevăzute de lege.

Consilierii juridici sunt autorizați să se ocupe de procedurile de emitere a unui ordin de plată și să decidă cu privire la acestea în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația procedurală.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Aceasta se aplică în cazul creanțelor pecuniare care sunt certe, scadente și exigibile pentru o anumită sumă. Începând cu data de 31 octombrie 2011, nu există nicio limită în ceea ce privește suma implicată. Datoria trebuie să fie evidențiată în unul dintre următoarele moduri:

- Prin intermediul documentelor, indiferent de formă, tip sau suport fizic, semnate de debitor sau purtând ștampila, marca sau marca înregistrată sau oricare alt semn, fizic sau electronic, al debitorului.
- Prin intermediul facturilor, bonurilor de livrare, certificatelor, telegramelor, faxurilor sau al oricăror alte documente care, chiar dacă au fost create în mod unilateral de creditor, sunt utilizate în mod obișnuit pentru a documenta credite și datorii în cadrul raporturilor de tipul celui care există între creditor și debitor.
- În cazul în care, împreună cu documentul care înregistrează datoria, sunt produse documente comerciale care dovedesc existența unei relații anterioare de durată;
- În cazurile referitoare la bunurile aflate în proprietate comună (*propiedad horizontal*), atunci când dovada datoriei este furnizată sub forma unor certificate de neplată a sumelor datorate în ceea ce privește cheltuielile comune care trebuie plătite de către proprietarii de bunuri imobiliare în blocuri de apartamente din zonele urbane.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu, începând cu 31 octombrie 2011, nu există o limită superioară.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Opțional.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu, cu excepția datoriei pentru neplata cheltuielilor comune care trebuie plătite de proprietarii de bunuri imobiliare din blocuri de apartamente urbane sau coproprietăți, întrucât, în acest caz, instanța de la locul unde este situat bunul imobil respectiv are, de asemenea, competență, la alegerea solicitantului.

1.2 Instanța competentă

Instanța de prim grad de jurisdicție de la domiciliul sau reședința debitorului sau din locul în care se află bunul imobil urban care intră sub incidența reglementărilor privind proprietățile urbane aflate în proprietate comună.

1.3 Condiții de formă

Solicitantul trebuie să depună o cerere scrisă în care să se identifice creditorul și debitorul, cu indicații succinte privind originea datoriei și valoarea acesteia.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Acest lucru nu este obligatoriu, însă sunt disponibile formulare standard la oficiul greșii sau la Serviciile procedurale comune. Formularul poate fi descărcat făcând clic pe următorul link: [📄 formular](#).

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

În momentul prezentării cererii inițiale pentru inițierea procedurii de somație de plată, nu este necesară reprezentarea de către un reprezentant judiciar sau un reprezentant legal. Cu toate acestea, în cazul în care solicitantul dorește să fie apărat de un avocat, cealaltă parte trebuie să fie informată, astfel încât să poată lua toate măsurile pe care le consideră necesare în apărarea sa.

În cazul în care debitorul depune o declarație de opoziție sau în cazul unor proceduri de executare, reprezentarea juridică de către un avocat și un reprezentant legal este obligatorie în cazul în care valoarea creanței este mai mare de 2 000 EUR.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Trebuie oferită o explicație succintă a modului în care a apărut datoria.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

A se vedea secțiunea 1.1.1 de mai sus.

1.4 Respingerea cererii

Neîndeplinirea cerințelor de mai sus în ceea ce privește competența teritorială și furnizarea unor dovezi *prima facie* sau nerepararea unui viciu de procedură va determina respingerea cererii de către instanță. O decizie de respingere a cererii poate fi supusă unei căi de atac la instanța provincială (*Audiencia Provincial*).

1.5 Căi de atac

O decizie de respingere a cererii pot fi supusă unei căi de atac la instanța provincială. Calea de atac trebuie introdusă în termen de 20 de zile, la instanța inițială.

1.6 Declarația de opoziție

Debitorul dispune de un termen de 20 de zile de la data cererii de plată, iar apoi până la ora 15:00 în ziua următoare expirării termenului respectiv, pentru a face plata sau a depune o declarație de opoziție. Declarația de opoziție trebuie să fie făcută în scris. Aceasta nu poate fi formulată oral în fața instanței. Dacă valoarea creanței este mai mare de 2 000 EUR, declarația de opoziție trebuie să fie semnată de un avocat și de un reprezentant legal. Nu există motive specifice pentru introducerea unei căi de atac, iar debitorul poate invoca atât motive de fond, cât și motive pur formale sau procedurale.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care valoarea creanței nu depășește 6 000 EUR, consilierul juridic va emite un ordin de încetare a procedurii de somație de plată și de stabilire a faptului că respectiva cauză trebuie să continue în cadrul procedurii accelerate. Un avis privind declarația de opoziție este notificat sau comunicat solicitantului, care dispune de 10 zile pentru a depune o contestație scrisă. În cadrul declarației de opoziție, respectiv al contestației formulate, părțile pot solicita desfășurarea unei audieri.

În cazul în care valoarea creanței este mai mare de 6 000 EUR, iar solicitantul nu depune cererea relevantă în termen de o lună de la momentul în care i-a fost notificată declarația de opoziție, procedura va fi respinsă și solicitantul va fi obligat la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care solicitantul depune o cerere, un avis cu privire la aceasta este notificat sau comunicat părâtului, care dispune de 20 de zile pentru a o contesta, iar cauza se derulează conform procedurii ordinare.

În cazul în care valoarea creanței depășește 6 000 EUR, instanța va acorda creditorului o perioadă de o lună în care să depună o cerere în cadrul procedurii ordinare.

În cazul în care, având în vedere argumentele invocate în declarația de opoziție, creditorul nu dorește să continue procedura ordinară, acesta trebuie să retragă cererea în mod expres.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care debitorul nu răspunde la cererea de plată sau nu se înfățișează în instanță, consilierul juridic va emite un ordin de încetare a procedurii de somație de plată și va notifica ordinul respectiv creditorului pentru a-i permite acestuia să înceapă acțiunea de executare, pe care creditorul o poate realiza prin intermediul unei simple cereri.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Creditorul trebuie să depună o cerere de executare. În cazul în care valoarea este mai mare de 2 000 EUR, cererea trebuie să fie semnată de un avocat și de un reprezentant legal.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu există posibilitatea unei căi de atac. Singura opțiune este de a depune o contestație la acțiunea de executare din motive precise.

Ultima actualizare: 02/04/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Franța

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Articolele 1405-1425 din Codul de procedură civilă prevăd o procedură simplificată denumită procedură de somație de plată.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Această procedură se aplică pentru recuperarea creanțelor care decurg din obligații contractuale sau legale și care au o valoare determinată.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Această procedură se aplică pentru recuperarea creanțelor care decurg din obligații contractuale sau legale și care au o valoare determinată.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Această procedură este facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Această procedură se introduce numai la instanța competentă de la domiciliul debitorului sau al unuia dintre debitori, prin urmare recurgerea la această procedură este exclusă în cazul în care unicul debitor este situat în străinătate.

1.2 Instanța competentă

Cererea se depune la instanța districtuală (*tribunal d'instance*), la instanța locală (*jurisdiction de proximité*), la președintele Tribunalului Comercial și, începând cu 1 ianuarie 2013, la președinte instanței regionale (*tribunal de grande instance*), în limitele competențelor acestor instanțe.

Este competentă numai instanța de la domiciliul debitorului sau al unuia dintre debitorii împotriva cărora se începe procedura. Această normă este imperativă, iar instanța trebuie să invoce din oficiu neкомпetența.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Condițiile de formă vizează dispozițiile și informațiile care trebuie furnizate în cerere:

numele, prenumele, profesia și domiciliul debitorului și creditorului, sau, în cazul persoanelor juridice, denumirea și sediul social indicarea precisă a sumei pretinse, cu o defalcare a diferitelor elemente ale creanței și cu justificarea acesteia.

Chiar dacă formularul nu este obligatoriu, se recomandă insistent folosirea acestuia. Formularul CERFA este disponibil pe site-ul administrației franceze (a se vedea site-ul Ministerului Justiției) și la toate grefele instanțelor competente.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Cererea se depune de creditor sau de un reprezentant al acestuia.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Justificarea creanței nu trebuie să fie făcută în detaliu, ci sumar (a se vedea răspunsul la punctul 1.3.1 de mai sus).

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Cererea trebuie să fie însoțită de documente care să justifice temeinicia creanței (facturi, contracte de închiriere, de vânzare, de credit, facturi de regularizare, etc.). Se aplică normele de procedură civilă de drept comun.

1.4 Respingerea cererii

Judecătorul trebuie să examineze temeinicia cererii înainte de a emite o somație de plată, putând să respingă cererea, în întregime sau în parte, în cazul în care aceasta nu este întemeiată.

1.5 Căi de atac

În cazul în care cererea este respinsă, creditorul nu are la dispoziție nicio cale de atac, însă poate apela la dreptul comun, și anume, poate sesiza instanța competentă în cadrul unei proceduri ordinare.

1.6 Declarația de opoziție

Debitorul dispune de un termen de o lună pentru a formula o opoziție printr-o declarație la greșă instanței care a emis somația în cauză, sau printr-o scrisoare recomandată la aceeași greșă. Opoziția nu face obiectul niciunei alte cerințe de formă.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Instanța este sesizată prin formularea opoziției. Greșă instanței sesizate citează părțile implicate (chiar și cele care nu au făcut opoziție) pentru a se prezenta la un anumit termen de judecată. Instanța se pronunță, în limitele competenței sale, în legătură cu cererea inițială și cu eventualele cereri accesorii, precum și în ceea ce privește mijloacele de apărare pe fond.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Creditorul, după expirarea termenului de o lună de la notificare, solicită greșii instanței care a emis somația să o investească cu formulă executorie. Pentru această solicitare nu există condiții speciale de formă, ea se poate face printr-o declarație sau scrisoare simplă. Investirea cu formulă executorie conferă somației de plată efectele unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri contradictorii.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Această decizie nu se poate ataca cu apel sau recurs. Se pot contesta, prin recurs, condițiile de investire cu formulă executorie de către greșă.

Linkuri conexe

 [Site du Ministère de la Justice](#)

 [Site Legifrance](#)

Ultima actualizare: 26/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Croația

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Republica Croația aplică somația europeană de plată, iar procedura de emitere a acestui tip de somații este reglementată de dispozițiile Codului de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 și 89/14; denumit în continuare: „ZPP”] și de Regulamentul privind modalitatea de depunere a cererii de somație europeană de plată și a opoziției la somația europeană de plată (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (NN nr. 124/13).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura pentru emiterea unei somații europene de plată este aplicată în vederea recuperării creanțelor pecuniare al căror quantum este stabilit și care sunt exigibile la momentul introducerii cererii de somație europeană de plată. Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 1896/2006”] a instituit o procedură europeană de somație de plată, acest regulament aplicându-se în materie civilă și comercială transfrontalieră, indiferent de tipul de instanță, cu derogările prevăzute de regulament.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Cererile care privesc creanțe în bani (creanțe pecuniare). Obiectul cererii nu poate fi reprezentat decât de creanțe care constituie obligații contractuale sau necontractuale și care sunt stabilite în mod nominal.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii nu este obligatorie, întrucât reclamantul este liber să decidă cu privire la modul în care va depune cererea, atât timp cât aceasta nu contravine normelor obligatorii și normelor privind moralitatea publică. Instanța va emite somația de plată, chiar dacă reclamantul nu a sugerat în cuprinsul cererii sale emiterea unei somații de plată, dacă au fost îndeplinite toate cerințele în acest sens. Prin urmare, emiterea somației de plată este obligatorie pentru instanță în cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile pentru emiterea acesteia.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da.

1.2 Instanța competentă

Decizia cu privire la cererile de emitere și de reexaminare — și de emitere a unui certificat de constatare a forței executorii — a somației europene de plată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 aparține exclusiv Tribunalului Comercial din Zagreb (*Trgovački sud u Zagrebu*).

1.3 Condiții de formă

Cererea de somație europeană de plată și opoziția la somație trebuie să fie transmise numai într-un format care poate fi citit în mod automat, în cazul în care instanța consideră că aceste acte sunt adecvate pentru prelucrarea automată.

Modul de depunere a cererilor pentru somația europeană de plată și a opoziției la această somație sunt reglementate de Regulamentul privind modalitatea de depunere a cererii de somație europeană de plată și a opoziției la somația europeană de plată (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) [*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 124/13; denumit în continuare „Regulamentul”], care a intrat în vigoare la 17 octombrie 2013.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Cererea de emitere a unei somații europene de plată și opoziția la această somație trebuie să fie prezentate instanței competente prin intermediul formularelor prevăzute de Regulamentul nr. 1896/2006, personal, pe suport de hârtie, sau prin poștă. Prin urmare, utilizarea unui formular-tip în procedura de emitere a unei somații europene de plată este obligatorie, iar formularele pot fi descărcate de pe site-ul web al Tribunalului Comercial din Zagreb (<http://sudovi.pravosudje.hr/tszag/>).

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Orice parte — persoană fizică sau juridică — este autorizată să aleagă în mod liber dacă se va reprezenta singură în procedură sau dacă va angaja un intermediar, care este, de obicei, avocat, cu excepția cazului în care dispozițiile din ZPP prevăd altfel. Prin urmare, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie în cadrul procedurii de emitere a unei somații europene de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Partea este obligată să completeze formularul A (Cerere de somație europeană de plată) într-un format care poate fi prelucrat automat. Punctul 6 din formularul respectiv oferă posibilitatea de a alege temeuri juridice care vor preciza în mod clar la ce se referă creanța.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Punctul 10 din formularul A prevede ca partea să anexeze elementele de probă pe care le are la dispoziție și să descrie la ce se referă elementul de probă concret. Elementele de probă și obținerea acestora sunt reglementate de dispozițiile articolelor 219-271 din ZPP, iar instanța hotărăște care dintre elementele de probă prezentate trebuie să fie luat în considerare în vederea constatării și aprecierii situației de fapt relevante. În plus, instanța decide, la libera sa apreciere, care sunt elementele de fapt pe care le va considera stabilite, după evaluarea judicioasă și atentă a tuturor elementelor de probă, atât individual, cât și în ansamblu, și ținând seama de rezultatele întregii proceduri.

Mai multe informații cu privire la elementele de probă și obținerea acestora sunt prevăzute în pachetul informativ intitulat „Obținere de probe — Republica Croația” (*Izvođenje dokaza - Republika Hrvatska*).

1.4 Respingerea cererii

În caz de respingere a cererilor, se aplică regula generală prevăzută la articolul 109 din ZPP. Acest articol prevede că, în cazul în care cererea nu este ușor de înțeles sau nu conține toate elementele necesare pentru a lua măsuri cu privire la aceasta, instanța va obliga partea solicitantă să corecteze cererea depusă, adică să o modifice în conformitate cu instrucțiunile furnizate, și o va returna în scopul corectării sau al modificării. Cererea se consideră retrasă dacă nu este returnată instanței și corectată în conformitate cu instrucțiunile primite din partea instanței în termenul prevăzut, iar în cazul în care se înapoiază fără corecții sau modificări, aceasta va fi respinsă.

1.5 Căi de atac

Singura cale de atac la dispoziția părâtului în cazul depunerii unei cereri de somație europeană de plată este opoziția. Cererea de reexaminare a somației europene de plată în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) sau (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 este soluționată prin ordonanță, împotriva căreia nu există nicio cale de atac. Împotriva titlului executoriu se poate formula o cale de atac pentru motivele referitoare la creanța stabilite în somația europeană de plată numai dacă aceste motive au apărut după comunicarea sau notificarea somației și dacă acestea nu mai puteau fi prezentate în cuprinsul opoziției, potrivit articolului 16 din Regulamentul nr. 1896/2006.

1.6 Declarația de opoziție

Părâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul-tip F care îi este furnizat odată cu somația europeană de plată. Opoziția se trimite în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației către părât, iar părâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care părâtul face opoziție la somația europeană de plată în sensul articolului 16 din Regulamentul nr. 1896/2006, procedura ulterioară se va desfășura în conformitate cu dispozițiile din ZPP privind procedura în cazul unei opoziții la o somație de plată (articolul 445a și articolele 451-456 din ZPP), ținând seama de dispozițiile articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației de plată către părât, ținând seama în același timp de termenul corespunzător pentru primirea opoziției, nu s-a făcut opoziție la instanță, instanța este obligată să declare forța executorie a somației europene de plată utilizând formularul-tip G.

Somația europeană de plată executorie (articolele 18 și 19 din Regulamentul nr. 1896/2006) emisă de o instanță din Republica Croația este un titlu executoriu pe baza căruia, în Republica Croația, se poate solicita executarea în același mod în care se procedează în temeiul unei decizii executorii emise de o instanță croată.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ca regulă generală, reclamantul trebuie să solicite în mod explicit instanței să elibereze un certificat de constatare a forței executorii, iar instanța declară forța executorie a somației europene de plată utilizând formularul-tip G.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Părâtul poate solicita o reexaminare a somației europene de plată în temeiul dispozițiilor articolului 507n din ZPP, luând în același timp în considerare motivele prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, iar instanța care se pronunță cu privire la cerere poate amâna executarea prin aplicarea dispozițiilor corespunzătoare din Legea privind executarea silită referitoare la amânarea executării silită la cererea debitorului.

Ultima actualizare: 23/08/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [it](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Italia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Printre alte acțiuni sumare, Codul de Procedură Civilă italian enumeră o procedură de somație de plată (*procedimento di ingiunzione*) (articolele 633 și următoarele). Aceasta este o procedură *ex parte*, întrucât instanța se pronunță în privința cererii creditorului fără a audia debitorul sau a-i permite acestuia să prezinte un răspuns sau observații.

Debitorul este audiat numai ulterior, dacă acesta contestă somația de plată.

Somația de plată poate fi obținută numai în legătură cu anumite pretenții (pretenția de a se plăti o sumă de bani sau de a se livra o cantitate determinată de bunuri fungibile etc.) și cu satisfacerea anumitor condiții prevăzute în Codul de Procedură Civilă (de exemplu, creditorii trebuie să furnizeze proba scrisă a pretenției lor).

În cazul în care instanța care audiază pretenția constată că aceasta este fondată, ea va soma debitorul să plătească suma într-un anumit termen-limită, de obicei 40 de zile, dar totodată va informa debitorul că poate să conteste somația în același termen și că, dacă nu ridică nicio obiecție, somația de plată va deveni definitivă și va putea fi pusă în executare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura se aplică pretențiilor formulate de creditori cu privire la sumele bănești sau la o cantitate determinată de bunuri fungibile datorate lor sau de către oricine are dreptul de a primi un bun mobil determinat.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

În cazul în care procedura se referă la o pretenție bănească, suma trebuie să fie determinată cu exactitate. Acest lucru exclude, de fapt, posibilitatea solicitării unei somații de plată în legătură cu pretențiile necontractuale, de exemplu cererea unei compensații pentru prejudiciul suferit ca urmare a unui act ilegal.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu, nu există o limită superioară. O somație de plată poate fi solicitată pentru pretenții care au orice valoare.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii de somație de plată este opțională. Un creditor poate întotdeauna să inițieze o acțiune ordinară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da.

1.2 Instanța competentă

Somația de plată trebuie solicitată unui judecător de pace (*giudice di pace*) sau unui tribunal (*tribunale*) care are competență judiciară în acțiunile legale ordinare. Judecătorul de pace este competent să audieze numai pretențiile cu valoare redusă, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 7 din Codul de Procedură Civilă (vezi anexa menționată în continuare). Atunci când o cerere este înregistrată la tribunal, aceasta se judecă de către un singur judecător. Pretențiile privind onorariile pentru serviciile juridice prestate, indiferent dacă în legătură cu litigiul sau de natură extrajudiciară, sau de rambursare a cheltuielilor plătibile avocaților, agenților publici de executare sau oricărei alte persoane care a prestat un serviciu pe parcursul acțiunii legale, sunt examinate de instanța care audiază cauza a căreia i se trimite pretenția creditorului.

Avocații pot să solicite o somație de plată împotriva clienților lor în instanța în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați în cadrul baroului (*consiglio dell'ordine*). În mod similar, notarii pot prezenta pretenții în fața instanței în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați la asociația notarilor (*consiglio notarile*) (a se vedea și fișa informativă intitulată „Competența instanțelor”).

1.3 Condiții de formă

Cererea de plată trebuie să conțină informațiile prevăzute la articolul 638 din Codul de Procedură Civilă (a se vedea anexa menționată în continuare) și trebuie să fie depusă la biroul grefierului împreună cu anexele sale.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu, nu există un formular special.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

De regulă, este. Totuși, în anumite cauze, reclamantii se pot reprezenta singuri în fața instanței. O astfel de cauză este atunci când cererea este audiată de judecătorul de pace și se referă la o valoare de 1 100€ sau mai mică, o alta este atunci când reclamantul este calificat să acționeze în calitate de avocat în fața instanței care audiază cauza.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să stabilească pretenția și motivele care o justifică. Motivele pretenției nu trebuie detaliate și pot fi prezentate sub forma unei descrieri sintetice a faptelor și documentelor pertinente.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. Proba scrisă referitoare la pretenția emisă include, în special, confirmarea de primire și promisiunile unilaterale în scris. În cazul în care pretenția se referă la aprovizionarea cu bunuri și servicii și respectiva aprovizionare s-a făcut de la o întreprindere către o altă întreprindere sau către o persoană care nu desfășoară activități profesionale sau comerciale, proba scrisă a pretenției poate să conștie și în extrase de cont autentificate ale întreprinderii creditoare, cu condiția ca această contabilitate să fie ținută în mod corespunzător, în maniera impusă de lege. Facturile comerciale pot, de asemenea, să constituie o probă scrisă a pretenției, cu condiția ca acestea să fie însoțite de un exemplar ștampilat din registrul de facturi al reclamantului.

Normele specifice privind elementele de probă justificative se aplică pretențiilor privind onorariile și rambursările solicitate de către avocați, notari și membri ai altor profesii, precum și pretențiilor formulate de stat și de autoritățile publice.

1.4 Respingerea cererii

Dacă instanța constată că pretenția este fundamentată insuficient, va informa reclamantul în acest sens prin intermediul grefierului, solicitându-i reclamantului să prezinte probe suplimentare. Dacă reclamantul nu reușește să răspundă sau să își retragă cererea, sau dacă cererea nu poate fi admisă, instanța o va respinge prin pronunțarea unei hotărâri motivate.

În astfel de situații, pretenția poate fi prezentată din nou, printr-o procedură specială sau printr-o procedură ordinară.

1.5 Căi de atac

Respingerea nu poate fi contestată nici printr-o cale de atac ordinară și nici prin recurs în anulare.

1.6 Declarația de opoziție

Dacă instanța admite o cerere, ea emite o somație de plată care trebuie comunicată pârâtului în termen de 60 de zile de la data pronunțării hotărârii, dacă aceasta este notificată în Italia, sau în termen de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii, dacă aceasta este notificată în afara Italiei.

La primirea somației de plată, debitorul are la dispoziție 40 de zile pentru a contesta pretenția.

În cazul în care există motive serioase pentru a proceda astfel, termenul-limită pentru prezentarea unei obiecții la pretenție poate fi redus la 10 zile sau majorat la 60 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru al UE, termenul-limită este de 50 de zile și poate fi redus la 20 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-o țară care nu este membră a UE, termenul-limită este de 60 de zile și poate fi redus la 30 de zile sau majorat la 120 de zile.

Pârâtii pot contesta pretenția chiar și după expirarea termenului-limită, dacă sunt în măsură să dovedească că nu au fost informați în timp util din cauza unei transmiteri neregulamentare a somației sau a oricărui alt eveniment neprevăzut sau a unui caz de *forță majoră*. Nicio contestație nu se mai poate iniția după trecerea a 10 zile de la prima măsură de executare.

O opoziție care contestă somația (*opposizione*) se prezintă în fața instanței care a emis somația, prin intermediul unei citații (*citazione*) care urmează să îi fie comunicată reclamantului la adresa indicată în cerere. În general, citația care se opune somației trebuie să conțină informațiile obișnuite care sunt prezentate în citații. În special, persoana care face opoziție trebuie să declare temeiurile opoziției la pretenție.

1.7 Efectul declarației de opoziție

O opoziție de acest tip declanșează procedura judiciară ordinară prin care instanța examinează valabilitatea pretenției de plată.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Dacă nu se prezintă nicio obiecție în cadrul termenului prevăzut sau dacă pârâtul nu se înfățișează în instanță, instanța care a emis somația o va declara executorie în raport cu cererea reclamantului.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Există patru scenarii posibile.

Primul scenariu apare în cazul în care termenul-limită pentru a formula opoziția la pretenție nu a expirat încă. Solicitantul poate să ceară instanței să declare somația executorie în mod provizoriu cu efect imediat. Această cerere poate fi admisă numai dacă sunt îndeplinite condițiile speciale privind executarea provizorie prevăzute în Codul de Procedură Civilă: de exemplu, dacă pretenția se bazează pe o cambie sau un cec sau dacă întârzierea executării ar cauza un prejudiciu grav creditorului. Ca o condiție pentru executarea provizorie în această etapă incipientă, instanța poate cere creditorului să constituie o garanție în favoarea debitorului.

Al doilea scenariu apare în cazul în care un debitor căruia i-a fost comunicată o somație de plată nu reușește să prezinte o opoziție în termenul prevăzut. Când se întâmplă acest lucru, creditorul poate să introducă o cerere de executare a somației.

Cel de al treilea scenariu apare în cazul în care debitorul a prezentat într-adevăr o opoziție și cauza este încă pe rol. În această situație, creditorul poate să introducă o cerere de executare provizorie a somației. Această cerere poate fi admisă numai în cazul în care sunt satisfăcute condițiile prevăzute în Cod (de exemplu, atunci când opoziția nu este susținută prin nicio probă scrisă). De asemenea, instanța poate să dispună executarea provizorie numai a unei părți din somație, adică până la concurența sumei necontestate de debitor. Instanța poate să dispună și executarea provizorie a întregii somații, dacă creditorul prezintă o garanție care acoperă suma unei posibile rambursări, plus costurile și daunele aferente.

Cel de al patrulea scenariu apare în cazul în care opoziția este respinsă: ca o consecință a respingerii, somația de plată devine executorie, dacă aceasta nu a fost deja executată.

Somațiile de plată care au fost declarate executorii în cadrul oricăruia dintre scenariile de mai sus îi permite creditorului, de asemenea, să înregistreze o ipotecă prin hotărâre judecătorească asupra activelor debitorului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O somație care a devenit executorie din cauza nedeunerii, de către debitor, a unei opoziții poate să fie revocată în cazuri excepționale prevăzute de lege (de exemplu, dacă s-a constatat că hotărârea instanței a fost emisă pe baza unei probe care s-a constatat ulterior că este falsă). În cazul în care somația de plată afectează drepturile unui terț, respectivul terț poate, de asemenea, să introducă o opoziție.

O hotărâre judecătorească care se pronunță în procedura de opoziție poate fi atacată prin proceduri ordinare.

Anexe conexe

Somația de plată: Codul de Procedură Civilă, articolele 633–656 (112 Kb) [it](#)

Somația de plată: Codul de Procedură Civilă: competența instanțelor (46 Kb) [it](#)

Ultima actualizare: 02/05/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Cipru

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Nu există o procedură specifică națională de somație de plată diferită de aceea prevăzută în Regulamentul 1896/2006, care a fost transpus printr-un regulament de procedură.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Nu se aplică.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu se aplică.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Nu se aplică.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu se aplică.

1.2 Instanța competentă

Nu se aplică.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu se aplică.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Nu se aplică.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Nu se aplică.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu se aplică.

1.4 Respingerea cererii

Nu se aplică.

1.5 Căi de atac

Nu se aplică.

1.6 Declarația de opoziție

Nu se aplică.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Nu se aplică.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Nu se aplică.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu se aplică.

Ultima actualizare: 13/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Letonia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

În Letonia există două tipuri de executare silită: executarea silită necontencioasă a obligațiilor (*saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana*, reglementată prin capitolul 50 articolele 400-406 din Codul de procedură civilă) și executarea obligațiilor la notificarea instanței (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*, reglementată prin capitolul 50.1 articolele 406.1-406.10 din Codul de procedură civilă).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Executarea silită necontencioasă a obligațiilor se realizează în temeiul:

contractelor privind obligații garantate printr-o ipotecă publică sau un gaj comercial;

contractelor pe perioadă determinată având ca obiect plata unor sume de bani sau restituirea unor bunuri imobile, încheiate sub forma unui act notarial sau într-o formă având efect juridic echivalent;

contractelor pe perioadă determinată pentru închirierea sau leasingul unui bun, care sunt autentificate de un notar sau înscrise în registrul funciar și care prevăd obligația locatarului sau a chiriașului, la expirarea perioadei contractuale, de a elibera sau de a preda bunul închiriat sau deținut în regim de leasing (cu excepția unei locuințe) și de a plăti sumele aferente perioadei de leasing sau închiriere; unui bilet la ordin contestat.

Obligațiile menționate anterior nu fac obiectul executării silită necontencioase în următoarele situații:

executarea vizează bunuri deținute de stat sau de o colectivitate locală;

obligația s-a stins prin prescriere, termenul de prescriere fiind menționat în mod expres în actul în cauză.

Executarea obligațiilor la notificarea instanței se efectuează pentru obligațiile de plată care sunt dovedite printr-un document și care au ajuns la scadență, precum și pentru obligațiile de plată a prețului prevăzute într-un contract de livrare de mărfuri, de achiziționare de bunuri sau de prestări de servicii, în cazul în care obligațiile respective sunt dovedite printr-un document și nu se specifică termenul de executare.

Executarea obligațiilor la notificarea instanței nu este posibilă:

pentru o plată aferentă unei obligații neîndeplinite;

în cazul în care domiciliul declarat sau domiciliul *de facto* al debitorului nu este cunoscut;

în cazul în care domiciliul declarat, domiciliul *de facto* al debitorului sau sediul social al debitorului nu se află în Letonia;

în cazul în care penalitățile solicitate depășesc creanța principală;

în cazul în care dobânda solicitată depășește creanța principală;

pentru obligațiile de plată în cazul în care creanța este mai mare de 15 000 EUR.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Nu este obligatoriu să se utilizeze aceste proceduri.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părătul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Executarea obligațiilor la notificarea instanței nu este permisă în cazul în care domiciliul declarat, domiciliul *de facto* sau sediul social al debitorului nu se află în Letonia.

Executarea silită necontencioasă a obligațiilor este posibilă dacă se formulează o cerere pe baza unui act de gaj imobiliar sau a unei obligații de a elibera sau de a restitui un bun imobil închiriat sau deținut în regim de leasing, în cazul în care bunul imobil se găsește pe teritoriul Letoniei. Se poate cere executarea silită necontencioasă în temeiul unei obligații legate de ipoteca asupra unei nave dacă ipoteca este înregistrată în Letonia.

1.2 Instanța competentă

Cererile de executare silită necontencioasă a obligațiilor se depun la Oficiul registrului funciar din raza teritorială a instanței districtuale sau municipale [*rajona (pilsētas) tiesa*] în care se află:

domiciliul declarat al debitorului sau, dacă acesta nu este cunoscut, de la domiciliul *de facto* al debitorului, în cazul în care cererea se referă la obligații de plată a unor sume de bani ori de restituire a unor bunuri mobile sau la obligații impuse prin contracte garantate prin gaj comercial;

bunul imobil, în cazul în care cererea se bazează pe un act de gaj imobiliar ori pe o obligație de a elibera sau de a restitui bunul imobil închiriat sau deținut în regim de leasing; în cazul în care o obligație este garantată cu mai multe bunuri imobile, iar cererile ar intra în competența mai multor Oficii ale registrului funciar din raza teritorială a unor instanțe districtuale sau municipale diferite, cererea trebuie să fie soluționată de Oficiul registrului funciar de pe lângă instanța districtuală sau municipală în a cărei rază teritorială se află unul dintre bunurile imobile, la alegerea solicitantului;

locul în care este înregistrată ipoteca asupra navei, în cazul în care cererea se bazează pe o ipotecă maritimă.

Cererile de executare a obligațiilor la notificarea instanței se depun la Oficiul registrului funciar din raza teritorială a instanței districtuale sau municipale de la domiciliul debitorului sau, dacă acesta nu este cunoscut, de la domiciliul *de facto* sau de la sediul social al debitorului.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Cererile de executare a obligațiilor la notificarea instanței trebuie să fie formulate în conformitate cu anexa 1 la Regulamentul nr. 792 al Cabinetului de miniștri din 21 iulie 2009 privind modelele care trebuie utilizate pentru executarea obligațiilor la notificarea instanței.

Pe portalul instanțelor letone <http://www.tiesas.lv/>, în secțiunea *E-Pakalpojumi* (servicii electronice), *E-veidlapas* (formulare electronice), există un model de cerere de executare silită a obligațiilor (*pieteikums par strīdu bezstrīdus piespiedu izpildīšanu*). Modelul poate fi descărcat, listat și completat pentru a fi depus în instanță.

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Nu, nu este obligatoriu. Normele generale privind reprezentarea sunt prevăzute în capitolul 12 din Codul de procedură civilă intitulat „Reprezentanți mandatați” („Pärstävji”).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Motivarea unei cereri nu trebuie să fie detaliată.

În cererile de executare silită necontencioasă a obligațiilor trebuie să se indice obligația și documentul a cărui executare se dorește și să menționeze creanța principală care trebuie recuperată, precum și eventualele penalități și dobânzi, iar în cazul unui bilet la ordin, cheltuielile aferente contestării biletului și despăgubirile prevăzute prin lege. La cerere trebuie să se anexeze următoarele: documentul care trebuie executat și o copie autenticată a acestuia sau, în cazul unui bilet la ordin, documentul care îl contestă, un document care dovedește plata taxei de stat (*valsts nodeva*) și dovada notificării prealabile a debitorului, cu excepția cazului în care legea prevede că o astfel de notificare nu este necesară.

Cererile de executare a obligațiilor la notificarea instanței se depun prin completarea unui formular-tip cu date privind solicitantul și debitorul, obligația de plată, documentele pe care se întemeiază obligația și termenul de îndeplinire a obligației, suma solicitată și modul în care a fost calculată aceasta, o declarație a solicitantului prin care acesta atestă faptul că creanța nu depinde de o contraprestație sau că orice contraprestație a fost îndeplinită, dovada notificării debitorului, cererea de executare a obligației de plată și recuperarea costurilor judiciare, precum și o declarație pe proprie răspundere privind exactitatea informațiilor furnizate instanței și privind confirmarea faptului că se cunoaște că, în conformitate cu legea penală, falsul în declarații constituie infracțiune.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

La o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor trebuie să se anexeze următoarele: documentul care trebuie executat, o copie autentică a acestuia, în cazul unui bilet la ordin, originalul și copia acestuia, precum și documentul care îl contestă. De asemenea, se anexează un document care dovedește plata taxei de stat și dovada punerii în întârziere, cu excepția cazului în care legea prevede că aceasta nu este necesară (dovada punerii în întârziere poate consta într-o declarație întocmită de un executor judecătoresc autorizat sau de asistentul acestuia conform căreia destinatarul a refuzat să primească punerea în întârziere).

Pentru executarea obligațiilor la notificarea instanței nu trebuie să se depună documente justificative privind creanța, însă în cerere trebuie să se menționeze documentele pe care se întemeiază obligația și termenul pentru îndeplinirea obligației. În cazul în care debitorul contestă validitatea obligației de plată în termen de 14 zile de la primirea notificării trimise de către instanță, procedura judiciară de executare a obligațiilor la notificarea instanței se încheie. Decizia de încheiere a procedurii la contestarea obligației de plată de către debitor nu împiedică creditorul să intenționeze o acțiune în instanța de drept comun cu privire la creanță.

1.4 Respingerea cererii

În ceea ce privește cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor, completul de judecată format dintr-un judecător unic, pronunță o hotărâre, în termen de șapte zile de la data depunerii cererii, pe baza cererii și a documentelor anexate, fără a notifica solicitantul și debitorul. Judecătorul respinge cererea dacă aceasta este nefondată, dacă penalitățile solicitate în cerere sunt disproporționate față de datoria principală sau dacă documentul care trebuie executat conține clauze contractuale injuste care încalcă drepturile consumatorului.

În cazul executării obligațiilor la notificarea instanței, dacă instanța admite cererea, însă, în termen de 14 zile de la primirea notificării trimise de către instanță, debitorul depune o declarație de opoziție în care contestă validitatea obligației de plată sau arată că datoria a fost plătită, judecătorul încheie procedura.

1.5 Căi de atac

Hotărârea instanței cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor sau la o cerere de executare a obligațiilor la notificarea instanței nu poate fi atacată.

1.6 Declarația de opoziție

În ceea ce privește cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor, completul de judecată format dintr-un judecător unic, se pronunță fără a ține seama de opinia debitorului.

În ceea ce privește cererea de executare a obligațiilor la notificarea instanței, judecătorul notifică debitorul, oferindu-i posibilitatea să plătească suma menționată în cerere sau să prezinte instanței o declarație de opoziție în termen de 14 zile de la primirea notificării.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul cererii de executare a obligațiilor la notificarea instanței, dacă debitorul depune o declarație de opoziție în care contestă validitatea obligației de plată în termen de 14 zile de la primirea notificării, procedura judiciară de executare a obligațiilor la notificarea instanței se încheie. Dacă debitorul acceptă o parte a cererii, solicitantului i se comunică răspunsul debitorului și termenul în care solicitantul trebuie să informeze instanța dacă a fost îndeplinită partea din obligație a cărei executare a fost acceptată. Dacă solicitantul nu este de acord cu executarea parțială a obligației sau nu răspunde în termenul precizat în notificare, procedura judiciară se încheie.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul cererii de executare a obligațiilor la notificarea instanței, dacă debitorul nu depune o declarație de opoziție în termenul specificat în notificare, instanța se pronunță în termen de șapte zile de expirarea termenului acordat pentru depunerea declarației de opoziție, dispunând executarea obligației de plată menționate în cerere și recuperarea cheltuielilor judiciare.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Executarea obligațiilor la notificarea instanței: hotărârea instanței privind executarea obligației de plată menționate în cerere produce efecte imediat; acesta este un document executoriu care poate fi pus în aplicare în conformitate cu normele privind executarea hotărârilor judecătorești.

Executarea silită necontencioasă a obligațiilor: după ce analizează validitatea cererii și o admite, instanța pronunță o hotărâre în care stabilește ce obligație trebuie să fie executată și în ce măsură. Hotărârea instanței produce efecte imediat, fiind un document executoriu care poate fi pus în aplicare în conformitate cu normele privind executarea hotărârilor judecătorești. Hotărârea este înaintată spre executare, împreună cu o copie autenticată a documentului care trebuie executat.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Hotărârea instanței cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor sau cu privire la o cerere de executare a obligațiilor la notificarea instanței nu poate fi atacată; cu toate acestea, în cazul în care debitorul consideră că cererea solicitantului nu este justificată pe fond, acesta poate introduce o acțiune în justiție împotriva creditorului pentru a o contesta (în cazul executării silită necontencioase a obligațiilor, în termen de șase luni de la data expedierii copiei autentificate a hotărârii judecătorești, iar în cazul executării obligațiilor la notificarea instanței, în termen de trei luni de la data la care a fost expediată copia autenticată a hotărârii). Când introduce o astfel de acțiune în justiție, debitorul poate solicita suspendarea executării obligațiilor; în cazul în care creditorului i s-a admis cererea prin procesul de executare, debitorul poate solicita să i se garanteze creanța prin măsuri asigurătorii. Acțiunea trebuie să fie introdusă în conformitate cu procedurile prevăzute în Codul de procedură civilă, în fața instanței care a examinat cererea anterioară de executare silită

necontencioasă a obligațiilor sau de executare a obligațiilor la notificarea instanței. Cu toate acestea, în cazul în care este competentă o instanță regională (*apgabaltiesa*), cererea trebuie depusă la instanța regională în circumscripția căreia se află secția registrului funciar de pe lângă instanța districtuală sau municipală (*rajona/pilsētas tiesa*) care a examinat cererea menționată anterior.

Ultima actualizare: 07/02/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Lituania

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Emiterea unei somații europene de plată este reglementată în capitolul XXIII din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*), sub rezerva unor excepții prevăzute în același cod.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura prevăzută în capitolul XXIII din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania se aplică cererilor formulate de creditorii în legătură cu creanțe pecuniare (care decurg din contracte, fapte delictuale, relații de muncă, hotărâri prin care se instituie obligația la plata unei sume cu titlu de întreținere etc.).

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Cauzele examinate în conformitate cu capitolul XXIII din Codul de procedură civilă pot fi soluționate, de asemenea, în cadrul unor proceduri contencioase sau bazate pe înscrisuri, în funcție de alegerea creditorului.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

În conformitate cu capitolul XXIII din Codul de procedură civilă, nu se admit cererile în care debitorul locuiește sau își are sediul social în străinătate.

În cazul în care o cauză a fost inițiată pe baza unei cereri a creditorului și se dovedește, după emiterea somației, că locul de reședință sau locul de muncă al debitorului nu este cunoscut, instanța va revoca somația, iar cererea creditorului va rămâne nesoluționată. O astfel de hotărâre judecătorească nu poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte. În aceste situații, instanța poate să revoce somația și să lase cererea creditorului nesoluționată doar dacă instanța a stabilit anterior un termen în care creditorul să clarifice locul de reședință sau locul de muncă al debitorului sau să ia măsuri care să permită instanței să notifice sau să comunice actele procedurale prin alte mijloace.

1.2 Instanța competentă

Cauzele bazate pe cereri privind emiterea unei somații sunt soluționate de instanțele districtuale (*apylinkės teismas*), în funcție de domiciliu.

1.3 Condiții de formă

Pe lângă cerințele generale stabilite pentru conținutul și forma actelor procedurale, în cererea de emiteră a unei somații trebuie să fie menționate următoarele:

numele, prenumele, codul numeric personal și adresa creditorului sau, în cazul în care creditorul este o persoană juridică, denumirea completă, sediul social, codul de identificare și numărul de cont curent al creditorului, detalii ale instituției de credit relevante și, în cazul în care cererea este depusă de un reprezentant, numele și adresa reprezentantului creditorului;

numele, prenumele, numărul de identificare personală (dacă este cunoscut), adresa și locul de muncă (dacă sunt cunoscute) al debitorului și, în cazul în care debitorul este o persoană juridică, denumirea completă, sediul social, codul de identificare și numărul de cont curent (dacă sunt cunoscute) al debitorului, precum și detalii despre instituția de credit relevantă (dacă sunt cunoscute);

valoarea creanței;

atunci când o cerere vizează aplicarea unei dobânzi sau a unor penalități de întârziere, rata, valoarea și perioada de calculare a acestora;

cererea și elementele de fapt și de drept pe care se întemeiază;

o cerere motivată pentru aplicarea unor măsuri provizorii vizând debitorul, în cazul în care există motive temeinice în acest sens și sunt disponibile informații cu privire la activele debitorului;

lipsa motivelor prevăzute la articolul 431 alineatul (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania [atunci când este emisă somația, obligația (sau o parte din obligația) care incumbă creditorului, pentru care se solicită plata, nu a fost îndeplinită, iar debitorul solicită îndeplinirea acesteia; o parte din obligație nu poate fi îndeplinită, iar creditorul solicită ca o parte din aceasta să fie îndeplinită; debitorul locuiește sau are sediul social în străinătate; reședința și locul de muncă al debitorului nu sunt cunoscute).

o listă a documentelor anexate la cerere.

O cerere pentru asigurarea întreținerii trebuie să conțină, de asemenea, data și locul nașterii debitorului, data nașterii și reședința beneficiarului (dacă cererea este depusă de o altă persoană decât beneficiarul însuși), suma solicitată pentru întreținerea lunară și perioada pentru care este solicitată plata.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Se recomandă să fie utilizat formularul-tip aprobat de ministrul justiției.

Formularul-tip de cerere de emiteră a unei somații este disponibil pe portalul dedicat serviciilor electronice al instanțelor lituaniene <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Nu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Acest aspect nu este reglementat.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Cererea de emiteră a unei somații nu trebuie să fie însoțită de documente justificative.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o cerere de emiteră a unei somații în următoarele cazuri:

- în condițiile prevăzute la articolul 137 alineatul (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania (litigiul nu trebuie să se afle pe rolul unei instanțe; cererea nu este de competența instanței speciale; persoana care a depus cererea în instanță nu a respectat procedura prealabilă de soluționare extrajudiciară obligatorie; a fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau de arbitraj definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, având același obiect și întemeiat pe aceleași motive sau există o hotărâre judecătorească definitivă care admite renunțarea la creanță din partea reclamantului sau aprobarea

acordului de reconciliere al părților; există o cauză pe rolul instanței în legătură cu un litigiu între aceleași părți având același obiect și întemeiat pe aceleași motive; părțile au încheiat un acord pentru transmiterea litigiului spre soluționare unei instanțe de arbitraj; cererea a fost depusă în numele unei persoane fără capacitate juridică; cererea a fost depusă în numele părții interesate de către o persoană care nu este autorizată în acest sens); - cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 431 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania sau nu este întemeiată.

1.5 Căi de atac

O hotărâre prin care se respinge o astfel de cerere poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

1.6 Declarația de opoziție

Debitorul poate face opoziție la cererea creditorului sau la o parte din aceasta, adresându-se instanței care a emis somația. În cazul în care debitorul a satisfăcut parțial creanța creditorului sau recunoaște o parte a cererii, dar totuși nu o satisface, acesta poate introduce o opoziție față de partea rămasă din creanța creditorului.

Opoziția debitorului față de cererea creditorului trebuie introdusă în scris în termen de douăzeci de zile de la data la care somația a fost notificată sau comunicată debitorului. Opozițiile trebuie să îndeplinească cerințele generale prevăzute pentru conținutul și forma actelor procedurale, cu excepția cerinței de a indica motivele opoziției. Dacă debitorul a introdus o opoziție după expirarea termenului specificat, dar poate justifica această întârziere, instanța poate, la cererea debitorului, să îl repună în termen. O hotărâre prin care se refuză o astfel de cerere a debitorului poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Atunci când instanța primește o opoziție din partea debitorului, aceasta trebuie să notifice creditorul în cel mult trei zile lucrătoare pentru a oferi creditorului posibilitatea de a depune o cerere în conformitate cu normele generale care reglementează procedurile contencioase (inclusiv norme privind competența) și de a plăti taxa judiciară suplimentară până cel târziu în termen de paisprezece zile de la primirea notificării în instanță. Orice măsuri provizorii aplicate de către instanță nu pot fi retrase înainte de expirarea termenului pentru depunerea cererii.

În cazul în care debitorul satisface o parte din creanța creditorului, astfel cum a dispus instanța, sau recunoaște o parte a creanței, dar totuși nu o satisface și se opune doar părții rămase din creanța creditorului, instanța va emite o nouă somație prin care aprobă cererea în măsura în care debitorul nu s-a opus acesteia, în conformitate cu normele din capitolul relevant. În cazul în care debitorul se opune somației numai în ceea ce privește obligarea la plata cheltuielilor procedurale, instanța se va pronunța cu privire la acest aspect prin hotărâre judecătorească. Creditorul poate introduce o acțiune cu privire la partea din creanță nesatisfăcută în conformitate cu procedura prevăzută la articolul relevant.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care creditorul nu reușește să introducă o cerere redactată corespunzător în fața instanței în termen de paisprezece zile, se va considera că cererea creditorului nu a fost depusă și va fi returnată acestuia prin intermediul unei hotărâri judecătorești, iar somația și orice măsuri provizorii care au fost aplicate vor fi revocate. Această hotărâre poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte, deși acest lucru nu împiedică creditorul să depună o cerere folosind procedura ordinară.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Somația intră în vigoare dacă debitorul nu introduce nicio opoziție față de cererea creditorului în termen de douăzeci de zile. Somația nu poate fi pusă în aplicare în regim de urgență.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somația nu poate fi atacată prin introducerea unui apel sau a unui recurs.

Ultima actualizare: 27/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Luxemburg

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Pe lângă procedura europeană de somație de plată reglementată de Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 din 12 decembrie 2006, dreptul luxemburghez permite recuperarea rapidă a creanțelor prin procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie (*ordonnance sur requête*) în fața tribunalului districtual (pentru creanțele mai mari de 10 000 EUR). Procedura în fața judecătorului de pace (pentru creanțele mai mici de 10 000 EUR) este analizată printr-o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă: a se vedea tema „Cereri cu valoare redusă – Luxemburg”.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Persoana în cauză decide fie să introducă o cerere de ordonanță președințială, fie să inițieze o procedură în materie de ordonanță de plată.

Procedura ordonanței președințiale, care implică o procedură sumară, trebuie urmată de o procedură pe fond, astfel încât întreaga procedură nu poate fi considerată puțin costisitoare.

Procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie și, prin urmare, ordonanța de plată sunt astfel procedurile de recuperare cele mai rapide și economice.

Procedura variază în funcție de cuantumul sumei ce trebuie recuperată.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie se aplică în cazul creanțelor bănești a căror valoare a principalului este mai mare de 10 000 EUR (fără dobânzi și cheltuieli).

Procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie se aplică doar împotriva debitorilor cu domiciliul în Luxemburg.

Se poate recurge la procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie doar în cazul creanțelor bănești justificate prin înscrisuri. Prin urmare, procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorie nu poate fi utilizată, de exemplu, pentru obținerea unei condamnări rapide la plata daunelor și intereselor.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea este facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părătul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Procedura europeană de somație de plată.

1.2 Instanța competentă

Creditorul care dorește să recurgă la procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorii pentru o valoare mai mare de 10 000 EUR trebuie să se adreseze președintelui tribunalului districtual în a cărui rază teritorială se află domiciliul debitorului, cu excepția cazului în care poate invoca o clauză atributivă de competență valabilă. Există două tribunale districtuale pe teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului, la Luxemburg și la Diekirch.

Se aplică normele generale în materie de competență.

1.3 Condiții de formă

Cererea de măsuri provizorii fără dezbateri contradictorii se depune la grefa tribunalului districtual. Aceasta trebuie să conțină – sub sancțiunea nulității – numele, prenumele, profesia, domiciliul sau locul de reședință, atât pentru reclamant, cât și pentru pârât, obiectul cererii, temeiul creanței și documentele justificative ale cererii.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu există un formular prestabilit.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Pentru prezentarea unei cereri de obținere a unei ordonanțe de plată, nu este necesar să se recurgă la un avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Creditorul trebuie să precizeze obiectul cererii sale (adică suma pretinsă) și să precizeze temeiul creanței (adică cum s-a născut datoria respectivă).

Expunerea poate fi sumară, însă trebuie prezentat un temei. Amploarea explicațiilor variază în practică în funcție de complexitatea dosarului: în cazul în care documentele justificative constituie o explicație în sine, aceasta poate fi sumară.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Creditorul este obligat să-și completeze cererea cu documente justificative. Atunci când va analiza admisibilitatea cererii, instanța se va baza în special pe aceste documente.

Se pot prezenta doar documente. În această etapă, creditorul nu poate propune dovedirea temeiniciei creanței sale prin alte mijloace, ca, de exemplu, cu ajutorul martorilor.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge cererea în cazul în care consideră că explicațiile oferite nu dovedesc în mod suficient existența creanței.

Ca orice hotărâre judecătorească, încheierea de respingere trebuie motivată.

1.5 Căi de atac

Încheierea de respingere nu poate face obiectul unei căi de atac. Cu toate acestea, trebuie remarcat că aceasta nu înseamnă că un creditor nu poate introduce alte proceduri în fața instanței de fond sau a instanței care se pronunță asupra cererilor de ordonanță președințială.

1.6 Declarația de opoziție

Debitorul căruia i s-a notificat ordonanța de plată are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a formula obiecțiuni.

Obiecțiunile pot fi formulate printr-o declarație scrisă depusă la greafă de către debitor sau de către reprezentantul legal al acestuia. Declarația trebuie să cuprindă o expunere cel puțin sumară a motivelor pe care întemeiază obiecțiunile și trebuie anexate orice documente care pot justifica obiecțiunile.

Grefierul înregistrează declarația la greafă, îi eliberează celui care formulează obiecțiunile o recipisă și îi comunică reclamantului obiecțiunile.

Trebuie remarcat faptul că, deși termenul de formulare a obiecțiunilor este de 15 zile, obiecțiunile pot fi formulate atâta vreme cât creditorul nu a solicitat eliberarea titlului executoriu. Prin urmare, dat fiind că rareori se întâmplă ca titlul executoriu să fie solicitat de creditor imediat după încheierea perioadei de 15 zile, debitorul are la dispoziție adesea un termen mult mai îndelungat decât termenul prevăzut de lege, fără a beneficia însă de certitudinea din perioada inițială de 15 zile.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Formularea de obiecțiuni de către debitor suspendă procedura, ceea ce înseamnă că eliberarea imediată a unui titlu executoriu nu mai este posibilă. În schimb, se mențin unele efecte ale notificării, și anume dobânzile se aplică în continuare începând cu data la care ordonanța i-a fost notificată debitorului. Instanța examinează obiecțiunile. În cazul în care admite că obiecțiunile sunt întemeiate, instanța constată acest lucru printr-o ordonanță motivată și consideră ordonanța eliberată inițial drept nulă și neavenită. În cazul în care obiecțiunile sunt parțial întemeiate, instanța pronunță condamnarea la plată doar pentru partea creanței a cărei temeinicie a fost admisă. În caz de respingere a obiecțiunilor, instanța va pronunța prin ordonanță condamnarea debitorului. Trebuie remarcat faptul că, în cadrul acestei proceduri, instanța poate proceda fără citarea părților. Instanța poate solicita părților să se înfățișeze în ședința de judecată, însă nu este obligatorie dezbateri în ședință publică.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care debitorul nu formulează obiecțiuni în termen de 15 zile de la data notificării, creditorul poate solicita instanței eliberarea unui titlu executoriu.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Creditorul sau reprezentantul legal al acestuia pot depune o cerere la greafă, sub forma unei declarații în scris, aceasta fiind înregistrată în registrul acesteia.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

În cazul în care ordonanța este notificată personal debitorului, titlul executoriu are efectele unei ordonanțe contradictorii și nu se poate ataca decât prin introducerea unui apel în termen de cincisprezece zile de la data notificării. În schimb, în cazul în care ordonanța condițională nu i s-a putut înmâna personal debitorului, titlul executoriu are efectele unei ordonanțe în lipsă și se pot formula obiecțiuni în termen de opt zile de la data notificării, termen care curge în paralel cu cel de apel.

Linkuri relevante

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Ultima actualizare: 07/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Țările de Jos

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Se poate face distincție între procedura europeană de somație de plată și procedurile de recuperare a datoriilor și a altor creanțe în Țările de Jos. Pentru informații referitoare la acestea din urmă, vă rugăm să consultați rubrica „Cererile cu valoare redusă”.

Procedura europeană de somație de plată [Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, care a intrat în vigoare la 12 decembrie 2006], denumită în continuare „SEP”, permite recuperarea creanțelor necontestate în cadrul litigiilor transfrontaliere în materie civilă și comercială printr-o procedură uniformă bazată pe formulare-tip (<http://www.overheid.nl/>).

O cauză transfrontalieră este un litigiu în care cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru diferit de statul membru al instanței sesizate. Procedura europeană de somație de plată a fost instituită pentru recuperarea creanțelor pecuniare lichide și exigibile la data la care se introduce cererea de somație europeană de plată.

Regulamentul se aplică între toate statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția Danemarcei. Țările de Jos au adoptat Legea de punere în aplicare a Regulamentului privind somația europeană de plată [*Uitvoeringswet (EBB-Vo)*] din 29 mai 2009 în vederea punerii în aplicare a procedurii europene de somație de plată în Țările de Jos.

Țările de Jos nu au o procedură uniformă de recuperare a creanțelor pecuniare necontestate care nu au caracter transfrontalier. Somația de plată a fost abrogată la sfârșitul anului 1991, odată cu introducerea procedurii în fața instanței cantonale. În astfel de cazuri, pentru ca o parte să invoce drepturi împotriva unui debitor necooperant, trebuie să se aplice procedura de citare. A se vedea, de asemenea, rubricile „Cererile cu valoare redusă” și „Cum să procedați?”

Procedura europeană de somație de plată a fost instituită pentru creanțe care depășesc 2 000 EUR.

Pe parcursul procedurii, cererea de somație europeană de plată se formulează în scris prin intermediul formularelor-tip. Aceste formulare sunt disponibile în toate limbile oficiale, sub titlul **Formulare dinamice** de pe portalul european e-justiție (<https://e-justice.europa.eu>).

În Țările de Jos, Tribunalul Districtual (*Rechtbank*) de la Haga a fost desemnat drept instanță competentă pentru soluționarea cererilor în cadrul procedurii europene de somație de plată. Țările de Jos au optat să accepte, în scopul acestei proceduri, doar formularele prezentate în limba neerlandeză. Instanța sesizată cu o cerere de emiteră a unei somații europene de plată va percepe taxe judiciare. Pentru informații suplimentare privind rata aplicabilă, a se vedea <http://www.rechtspraak.nl>.

Cererea de somație europeană de plată (SEP)

Cererea de somație europeană de plată este depusă la Tribunalul Districtual din Haga utilizând **Formularul de cerere A** (<https://e-justice.europa.eu>).

În cazul în care formularul de cerere A este incomplet, instanța va utiliza formularul B pentru a da reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice cererea într-un anumit termen.

În cazul în care o cerere îndeplinește numai unele dintre condițiile stabilite, instanța va utiliza formularul C pentru a propune modificări la cererea inițială a reclamantului. Reclamantul trebuie să răspundă la această propunere în termenul stabilit de instanță. În cazul în care reclamantul acceptă propunerea, instanța va emite somația europeană de plată pentru partea din cerere care este acceptată. În cazul în care reclamantul dorește acest lucru, acesta poate încerca să recupereze porțiunea rămasă din creanță în temeiul legislației naționale. În cazul în care reclamantul nu răspunde în termenul stabilit de instanță sau refuză să accepte modificările propuse la cererea sa inițială, instanța va respinge cererea inițială în totalitate. Cu condiția ca formularul de cerere să îndeplinească toate cerințele, instanța va emite în mod normal o somație europeană de plată în termen de 30 de zile (utilizând formularul E).

Opoziția la somația europeană de plată (SEP)

Instanța va comunica părâtului somația europeană de plată trimițându-i această somație prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul notificării unui executor judecătoresc. Părâtul va fi informat că sunt disponibile următoarele opțiuni:

de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată sau

în termen de 30 de zile din momentul în care somația îi este comunicată sau notificată, de a formula opoziție utilizând formularul-tip F.

În cazul în care s-a făcut opoziție, procedura europeană de somație de plată este încheiată. Procedura continuă în conformitate cu normele de drept procesual național (a se vedea de asemenea secțiunea 1.7). În cazul în care părâtul nu face de opoziție în termenul stabilit, instanța de origine declară somația europeană de plată executorie (utilizând formularul-tip G) și trimite această declarație către reclamant.

O somație de plată care a fost declarată executorie în statul membru de origine va fi recunoscută în orice stat membru și poate fi executată în toate statele membre fără a fi necesară o declarație de constatare a forței executorii.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Somația europeană de plată poate fi obținută pentru creanțe pecuniare în materie civilă sau comercială care au devenit exigibile și care au caracter de „creanțe transfrontaliere” (a se vedea de asemenea secțiunea 1.1.1). O creanță transfrontalieră există în cazul în care creditorul și debitorul au domiciliul în state membre ale UE diferite.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Domeniul de aplicare material al somației europene de plată este limitat la materia civilă și comercială. Următoarele materii sunt excluse din domeniul de aplicare al somației europene de plată:

materia fiscală;

materia vamală;

materia administrativă;

materia privind răspunderea statului;

materiile de drept al insolvenței, de drept al regimurilor matrimoniale, de drept succesoral și de drept al securității sociale; și

materia obligațiilor necontractuale (în special pe baza actelor ilicite), cu excepția situațiilor în care în care acestea fac obiectul unui acord între părți sau există o recunoaștere a datoriei sau se referă la datorii lichide care decurg din proprietatea comună asupra unui bun.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu există o limită superioară pentru procedura europeană de somație de plată sau procedurile interne de recuperare a datoriei.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura europeană de somație de plată este opțională.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

În cazul în care hotărârăa urmează să fie executată într-o țară din afara Uniunii Europene, aspectul dacă procedura de somație de plată poate fi pusă în aplicare și, în caz afirmativ, aspectul dacă somația europeană de plată poate fi executată vor depinde de dispozițiile de drept internațional privat aplicabile în țara respectivă. În multe cazuri, va fi necesar un titlu executoriu (*exequatur*).

1.2 Instanța competentă

În Țările de Jos, Tribunalul Districtual de la Haga a fost desemnat drept instanța competentă pentru soluționarea cererilor în cadrul procedurii europene de somație de plată. Țările de Jos au optat să accepte în scopul acestei proceduri doar formularele prezentate în limba neerlandeză. Reclamantul va fi obligat să plătească taxe judiciare în momentul în care depune cererea de somație europeană de plată. Pentru informații privind rata aplicabilă, vă rugăm să consultați <http://www.rechtspraak.nl>.

1.3 Condiții de formă

Somația europeană de plată trebuie să fie emisă cât mai repede posibil și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii.

Cererea de somație europeană de plată se depune utilizând **Formularul-tip A** (<https://e-justice.europa.eu>). Țările de Jos au optat să accepte doar formularele prezentate în limba neerlandeză.

Formularul de cerere poate fi transmis pe suport de hârtie sau prin intermediul oricărui alt mijloc de comunicare acceptat de către instanță.

În temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul SEP, cererea trebuie să precizeze:

- (a) datele de identificare ale părților și ale instanței sesizate;
- (b) valoarea creanței;
- (c) în cazul în care se cer dobânzi: rata dobânzii și perioada pentru care se cer dobânzi;
- (d) cauza acțiunii, inclusiv o descriere a circumstanțelor invocate ca temei al creanței;
- (e) o descriere a elementelor de probă;
- (f) temeiul competenței; și
- (g) caracterul transfrontalier al litigiului.

În cadrul unei proceduri europene de somație de plată, reclamantul trebuie să declare că a completat formularul A cu bună-credință și în conformitate cu realitatea. Somația europeană de plată este emisă exclusiv pe baza informațiilor furnizate de reclamant și nu este verificată de instanță.

Somația europeană de plată este notificată părâtului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul notificării unui executor judecătoresc. Returnarea confirmării de primire către grefa instanței permite instanței să stabilească dacă somația europeană de plată poate fi declarată executorie cu titlu provizoriu. În cazul în care somația este comunicată sau notificată printr-o notificare a executorului judecătoresc, instanța va face apel la un executor judecătoresc în acest scop.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Da, utilizarea formularelor-tip este obligatorie pentru procedura europeană de somație de plată. Acestea pot fi descărcate de la adresa <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, pentru procedura europeană de somație de plată reprezentarea de către un avocat nu este necesară și nu este necesar ca părțile să se prezinte în fața instanței. În cazul unei proceduri de recuperare a datoriilor în Țările de Jos, aspectul privind necesitatea reprezentării de către un avocat depinde de natura procedurii și de valoarea creanței. A se vedea, de asemenea, rubricile „Cererile cu valoare redusă” și „Introducerea unei acțiuni în instanță”.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Temeiul creanței, inclusiv o descriere a elementelor de probă pe care se întemeiază creanța, trebuie să figureze în formularul-tip A din cadrul procedurii europene de somație de plată, dar nu este necesară o descriere mai detaliată.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

În principiu, nu este necesar să se furnizeze dovezi suplimentare cu privire la existența creanței în cadrul unei proceduri europene de somație de plată. Elementele de probă disponibile ar trebui să fie descrise în formularul A.

1.4 Respingerea cererii

Cererea va fi respinsă dacă nu îndeplinește cerințele stabilite. În cazul în care cererea de somație europeană de plată îndeplinește doar unele dintre condițiile stabilite, reclamantul va avea posibilitatea să completeze sau să rectifice cererea ori să accepte modificările propuse de către instanță. În cazul în care reclamantul nu trimite răspunsul său în termenul stabilit de instanță sau refuză propunerea instanței, cererea de somație europeană de plată va fi respinsă în totalitate. Nu există niciun drept de a formula o cale de atac împotriva respingerii cererii. Cu toate acestea, reclamantul mai poate să invoce creanța sa prin depunerea unei noi cereri pentru o somație europeană de plată sau prin utilizarea unei alte proceduri prevăzute de legislația unui stat membru.

1.5 Căi de atac

Nu există niciun drept la o cale de atac. Cu toate acestea, părâtul are posibilitatea de a solicita o reexaminare. Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea 1.8. În cazul unei proceduri în Țările de Jos, va fi disponibil, în principiu, un drept la o cale de atac.

1.6 Declarația de opoziție

Părâtul poate formula opoziție în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației de plată. Părâtul trebuie să depună această obiecție utilizând formularul-tip F (<https://e-justice.europa.eu>) și i se cere doar să conteste creanța. Nu este necesară nicio motivare suplimentară.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care părâtul face opoziție în timp util (în termen de 30 de zile) utilizând formularul-tip F, procedura europeană de somație de plată este încheiată. Procedura continuă ulterior printr-o procedură de fond de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul se opune trecerii la procedura civilă de drept comun în apendicele la cererea de somație europeană de plată. Reclamantul poate proceda astfel și într-o etapă ulterioară, dar trebuie să facă acest lucru înainte de emiterea somației de plată [articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul SEP].

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care părâtul nu face opoziție în termen de 30 de zile, instanța va utiliza formularul-tip G pentru a declara din oficiu forța executorie a somației europene de plată și va trimite părâtului somația europeană de plată executorie. Somația europeană de plată care a fost declarată executorie va fi executorie în orice stat membru, fără să fie necesară o declarație de constatare a forței executorii. Articolul 9 din Legea de punere în aplicare a Regulamentului SEP oferă părâtului posibilitatea de a depune o cerere de reexaminare (a se vedea de asemenea secțiunea 1.8.2).

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Executarea somației europene de plată este reglementată de dreptul național al statului membru de executare, cu excepția cazului în care Regulamentul SEP prevede altfel. O copie a somației europene de plată, astfel cum este declarată executorie de către instanța de origine, trebuie să fie pusă la dispoziția instanței sau a autorității de executare. Acest document trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru stabilirea autenticității sale. De asemenea, trebuie pusă la dispoziție o traducere a somației europene de plată în limba neerlandeză.

Pe parcursul fazei de executare, executarea poate să fie refuzată numai la cererea părâtului. Un astfel de refuz este posibil în cazul în care somația europeană de plată este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată anterior sau cu o somație emisă anterior în orice stat membru sau într-o țară terță. Această hotărâre (sau somație) anterioară trebuie să privească același obiect și trebuie să îndeplinească condițiile necesare în statul membru de executare, iar incompatibilitatea nu trebuie să fi putut a fi invocată în cursul procedurii judiciare în statul membru de origine.

Executarea va fi refuzată în cazul în care părâtul a plătit deja suma stabilită în somația europeană de plată. Somație europeană de plată nu va face în niciun caz obiectul unei reexaminări pe fond de către instanță.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somația europeană de plată este definitivă, cu excepția situației în care părâtul solicită o reexaminare.

Această posibilitate este prevăzută la articolul 9 din Legea privind punerea în aplicare a Regulamentului SEP. Aceasta înseamnă că, în anumite condiții, părâtul poate să se adreseze instanței de origine pentru o reexaminare a somației europene de plată, chiar și după expirarea termenului de 30 de zile pentru

formularea opoziției. Această cerere trebuie să fie formulată în termen de 4 săptămâni de la comunicarea somației de plată către părât, de la încetarea circumstanțelor excepționale care au împiedicat formularea unei obiecții sau din momentul în care părâtul a cunoscut faptul că somația europeană de plată a fost emisă în mod vădit eronat.

Ultima actualizare: 12/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini **de** a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Austria

1 Existența unei proceduri de somație de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Codul austriac de procedură civilă include o procedură de somație de plată (*Mahnverfahren*) pe deplin verificată și testată pentru cereri de plată. Cea mai mare parte a cererilor de plată din Austria sunt prelucrate online în cadrul unei proceduri simplificate și accelerate de somație de plată.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura de somație de plată este limitată la cererile de plată, altele decât cele asupra cărora trebuie să se ia o hotărâre în cadrul unei proceduri speciale „necontencioase” (*Ausserstreitverfahren*). Procedura de somație de plată este incompatibilă cu principiul enunțat în cadrul procedurii necontencioase, care impune instanței să clarifice toate faptele relevante pentru decizia sa *ex officio*, adică fără o cerere depusă de o parte. Având în vedere faptul că cerințele procedurale speciale se aplică și pentru cauzele implicând dreptul securității sociale și pentru cererile bazate pe cecuri sau cambii, acestea nu pot fi executate în temeiul procedurii de somație de plată.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Procedura de somație de plată a fost limitată la sume în litigiu de până la 75 000 EUR începând cu 1 iulie 2009. Cererile privind sume care depășesc această limită trebuie depuse în cadrul procedurii civile „ordinare” sub formă de pledoarii preliminare.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura de somație de plată este obligatorie în Austria pentru cereri până la limita menționată anterior.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Procedura austriacă de somație de plată nu poate fi utilizată dacă părâtul își are domiciliul sau reședința obișnuită sau sediul în străinătate. Astfel de litigii trebuie soluționate în baza procedurii civile „ordinare”. În funcție de cerere, instanța care are competență va solicita părâtului fie să depună un memoriu în apărare în termen de patru săptămâni, fie să stabilească o dată pentru audiere.

În mod alternativ, cererile de plată împotriva unor părâți cu reședința în alt stat membru pot fi executate în conformitate cu procedura europeană de somație de plată.

1.2 Instanța competentă

Cererile de plată pentru sume de până la 15 000 EUR (începând cu 1 ianuarie 2013) trebuie depuse la o instanță districtuală (*Bezirksgericht*). Cererile între 15 000 EUR și 75 000 EUR trebuie să fie depuse la o instanță de prim grad de jurisdicție, cu excepția cazului în care acestea se încadrează în competența specială a instanțelor districtuale.

Competența judiciară în baza procedurii din Austria de somație de plată este reglementată de norme generale, adică nu există norme speciale în materie de competență. Pentru informații privind normele din Austria în materie de competență, a se vedea fișa informativă privind „Competența instanțelor”. Informații privind instanța care are competență pentru cauze speciale în materie civilă pot fi găsite pe site-ul Ministerului Federal al Justiției din Austria (<http://www.justiz.gv.at>) la rubrica „e-Governare” („*Gerichtssuche*”).

Instanța districtuală vieneză în materie comercială (*Bezirksgericht für Handelssachen*) are competență exclusivă în Austria pentru procedurile derulate în baza procedurii europene de somație de plată.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Cererile de plată trebuie depuse prin intermediul unui formular standard. Diferite formulare sunt utilizate pentru procedura de somație de plată din Austria în funcție de modul de executare a cererii de plată: în baza procedurii de somație de plată „ordinare”, printr-o procedură de somație de plată prin intermediul unei instanțe care soluționează conflictele de muncă sau în conformitate cu procedura europeană de somație de plată. Formularele sunt disponibile pentru descărcare pe site-ul Ministerului Federal al Justiției (<http://www.justiz.gv.at>) la rubrica „*Bürgerservice*” sau pot fi completate online.

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Reclamanții care solicită ordine de plată pentru sume în litigiu de peste 5 000 EUR trebuie să fie reprezentați legal. Acest lucru nu se aplică în cauzele care prin lege trebuie să fie audiate de instanța districtuală, indiferent de suma în litigiu (și anume de către o instanță cu competență materială). În astfel de cazuri, reprezentarea legală este o cerință „relativă”, adică părțile pot acționa în nume propriu, însă, dacă doresc să fie reprezentate, acestea trebuie să fie reprezentate de un avocat.

Nu există nicio cerință referitoare la reprezentare legală în cadrul procedurii europene de somație de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Cerințele privind conținutul unei cereri pentru o somație de plată nu diferă în mod esențial de cerințele aplicabile cererilor depuse în cadrul procedurii „ordinare”. Cu toate acestea, reclamantul nu trebuie să furnizeze temeuri juridice pe care se bazează reclamația sa în cererea pentru o somație de plată. Circumstanțele menționate în sprijinirea cererii trebuie însă să fie descrise suficient de detaliat pentru a identifica cererea și a obține o cerere specifică (adică cererea trebuie să fie „convingătoare”).

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Procedura de somație de plată din Austria este o procedură care nu prevede obligația prezentării de elemente de probă. Prin urmare, niciun fel de documente nu trebuie înaintate în sprijinul cererii pentru a solicita o somație de plată. Cu toate acestea, reclamanții care au obținut sau care încearcă să obțină o somație de plată în mod fraudulos, prin includerea de informații false sau incomplete în cererea lor, vor fi sancționate în temeiul Codului austriac de procedură civilă.

1.4 Respingerea cererii

Curtea efectuează doar o evaluare sumară a cererii. Aceasta nu verifică gradul de acuratețe a conținutului; doar evaluează fondul juridic al cererii (dacă cererea este „convingătoare”). Dacă cererea privind o somație de plată îndeplinește cerințele în ceea ce privește forma și conținutul (adică conține o cerere specifică, precizează faptele din care se poate deduce cererea, prezintă dovezi și detalii privind competența și permite identificarea cererii), Curtea va emite o somație de plată. Nu există dispoziții în Codul austriac de procedură civilă referitoare la respingerea cererilor privind somațiile de plată pe motive formale. În cazul în care instanța consideră că cerințele privind o somație de plată nu au fost îndeplinite, aceasta nu va respinge cererea, ci va iniția imediat o procedură „ordinară”. Cu toate acestea, în cazul anumitor omisiuni de formă, instanța poate, mai întâi, să inițieze o procedură de corecție cerându-i reclamantului să remedieze omisiunile constatate.

1.5 Căi de atac

Întrucât Codul austriac de procedură civilă nu prevede respingerea cererilor pentru somațiile de plată, transferându-le în mod automat către procedura „ordinară”, nu este necesar un drept de recurs.

1.6 Declarația de opoziție

Termenul-limită pentru formularea unei obiecții la o somație de plată este de patru săptămâni, care începe cu data de transmitere a unei copii scrise a somației de plată către părât. Curtea nu poate extinde sau scurta acest termen.

Obiecțiile la somațiile de plată emise de o instanță de prim grad de jurisdicție (în cazurile în care suma în litigiu este între 15 000 EUR și 75 000 EUR) trebuie să ia forma unui memoriu în apărare. Aceasta înseamnă că respectiva obiecție trebuie să conțină o cerere specifică și o descriere a faptelor și circumstanțelor în sprijinul obiecției, împreună cu dovezi în sprijinul afirmațiilor părâtului. Reprezentarea legală este obligatorie în scopul depunerii de obiecții în fața instanței.

Reprezentarea legală nu este obligatorie în scopul de a depune o obiecție în fața unei instanțe districtuale (adică pentru sume în litigiu de până la 15 000 EUR sau, în cazul în care instanța are competență materială, de până la 75 000 EUR). În ceea ce privește obiecțiile formulate în scris, este suficient în astfel de proceduri ca părâtul să trimită o scrisoare semnată către instanța care a emis somația de plată, în care să menționeze că intenționează să formuleze o obiecție împotriva somației de plată. Nu există nicio cerință pentru părât ca, în cadrul unei proceduri în fața unei instanțe de prim grad de jurisdicție, să își motiveze obiecția. De asemenea, părâtul poate înregistra o obiecție formulată verbal în fața instanței care a emis somația de plată sau a instanței districtuale din circumscripția în care își are reședința.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care părâtul depune o obiecție în timp util, somația de plată încetează, iar instanța transferă automat recursul către procedura „ordinară” și audiază acuzațiile din cerere și obiecțiile formulate cu privire la acestea.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Procedura de somație de plată din Austria este o procedură într-o singură etapă. În cazul în care părâtul nu contestă somația de plată sau nu reușește să o conteste în termenul stabilit, aceasta devine în mod automat executorie, fără a fi nevoie de o altă cerere din partea reclamantului. Prin urmare, nu există nicio dispoziție în drept privind decizia unei a doua instanțe.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Instanța confirmă din oficiu că somația de plată este executorie. Reclamantul poate utiliza o copie certificată a somației de plată pentru a iniția procedura de execuție împotriva părâtului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somațiile de plată emise în baza procedurii din Austria de somație de plată pot fi contestate numai prin depunerea unei obiecții. Părâtul nu are alte căi de recurs. Decizia privind costurile incluse în somația de plată poate fi contestată de reclamant și de părât în termen de 14 zile de la notificare, în cadrul unui recurs privind costurile (*Kostenrekurs*). Părâtul poate reclama neregulile grave legate de somația de plată în orice moment, solicitând ca respectiva confirmare a executării să fie anulată. Părâtii care au fost împiedicați de evenimente inevitabile și neprevăzute să formuleze o obiecție la timp pot solicita revenirea la situația anterioară în termen de 14 de zile de la îndepărtarea obstacolelor care i-au împiedicat să respecte termenul de formulare a unei obiecții. Ultima actualizare: 02/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Polonia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Instanța emite o somație de plată dacă reclamantul urmărește să recupereze o creanță pecuniară sau să obțină o prestație sub altă formă.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Somația de plată poate fi emisă indiferent de cuantumul creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Această procedură este facultativă. Instanța emite o somație de plată pe baza unei cereri scrise a reclamantului, formulată în cererea sa de inițiere a procedurii.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Dacă somația de plată nu poate fi notificată sau comunicată părâtului în Polonia, nu se poate utiliza procedura de somație de plată.

1.2 Instanța competentă

Procedura de somație de plată este de competența instanțelor districtuale (*sąd rejonowy*) și a instanțelor regionale (*sąd okręgowy*).

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu există un formular standardizat.

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie pentru procedura de somație de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

În cerere trebuie să se precizeze creanța și să se descrie circumstanțele de fapt care o justifică.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Circumstanțele de justificare a creanței trebuie să fie dovedite cu ajutorul documentelor următoare, care trebuie să însoțească cererea:

- a) un document oficial;
- b) factura acceptată de debitor;
- c) cererea de plată adresată debitorului și o declarație scrisă din partea debitorului prin care acesta recunoaște datoria;
- d) cererea de plată acceptată de debitor și respinsă de bancă din cauza soldului insuficient.

Instanța emite o somație de plată adresată debitorului și în temeiul unui bilet la ordin, al unui cec, al unui warrant sau al unei chitanțe completate în mod corespunzător, ale căror autenticitate și conținut nu ridică nicio îndoială.

1.4 Respingerea cererii

Instanța respinge cererea dacă:

o procedură judiciară nu este admisibilă;

o cauză care vizează aceeași creanță între aceleași părți este în curs sau a făcut deja obiectul unei hotărâri definitive;

una dintre părți nu are capacitate juridică sau reclamantul nu are capacitatea de a se constitui parte în instanță și nu este reprezentat de un reprezentant legal sau componența organelor entității organizaționale reclamante este deficientă și o împiedică pe aceasta să acționeze.

1.5 Căi de atac

A se vedea punctul 1.6.

1.6 Declarația de opoziție

Declarația de opoziție se depune la instanța care a emis somația de plată. Pârâtul trebuie să precizeze în declarație dacă se opune somației integral sau parțial și trebuie să indice toate mijloacele și excepțiile care trebuie invocate înaintea oricărei apărări pe fond, în caz contrar dreptul de a le invoca fiind pierdut, precum și toate faptele și elementele de probă. Instanța nu ține cont de afirmațiile și dovezile prezentate cu întârziere, cu excepția cazului în care partea în cauză demonstrează cu argumente suficient de credibile că nu este responsabilă pentru întârziere, că examinarea afirmațiilor ori declarațiilor tardive nu va întârzia judecarea cauzei sau că se aplică alte circumstanțe excepționale.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul depunerii unei declarații de opoziție care îndeplinește condițiile aplicabile, instanța stabilește data audierii și dispune ca declarația să îi fie notificată sau comunicată reclamantului.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Odată emisă, somația de plată constituie o ordonanță asigurătoare care poate fi executată fără a fi nevoie să fie declarată executorie.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

După expirarea termenului în care se poate introduce o cale de atac, somația de plată devine executorie fără să fie necesare alte formalități.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O somație de plată emisă în cadrul procedurii de somație de plată nu poate face obiectul unui recurs.

Ultima actualizare: 20/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Portugalia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura se aplică atunci când o parte dorește să se confere caracter executoriu unei cereri de îndeplinire a obligațiilor pecuniare rezultate din contracte cu o valoare maximă de 15 000,00 EUR sau a obligațiilor rezultate din tranzacții comerciale, indiferent de valoarea acestora.

În scopul acestei proceduri, o tranzacție comercială este considerată a fi orice activitate economică „între întreprinderi sau între întreprinderi și organisme publice, care implică livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în schimbul unei remunerații” – articolul 3 litera (b) din [Decretul-lege nr. 62/2013](#) din 10 mai 2013, care transpune în dreptul portughez Directiva nr. 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011.

În ceea ce privește tranzacțiile comerciale, procedura nu acoperă „contractele încheiate cu consumatorii”, „dobânda pentru alte plăți care nu au fost efectuate ca remunerație în cadrul tranzacțiilor comerciale” sau „plăți efectuate ca despăgubiri pentru răspunderea civilă, inclusiv plăți efectuate de către societățile de asigurări” [articolul 2 alineatul (2) din același decret-lege].

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Astfel cum se menționează în răspunsul la întrebarea precedentă, obligațiile pecuniare rezultate din contracte sunt exigibile în temeiul normelor portugheze privind somația de plată, cu condiția ca valoarea acestora să nu depășească 15 000,00 EUR.

Cu toate acestea, după cum s-a precizat deja, nu există un prag superior pentru tranzacțiile comerciale.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii este opțională, și anume aceasta nu este impusă creditorului.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Normele juridice privind procedura de somație de plată nu exclud situațiile în care debitorul locuiește în afara teritoriului Portugaliei.

1.2 Instanța competentă

Cererile privind somația de plată pot fi depuse în format tipărit sau în format electronic oriunde în țară, la instanțele competente pentru primirea acestora din fiecare district. În aceste cazuri, instanțele trimit cererile în format electronic la Oficiul Național pentru Somațiile de Plată [*Balcão Nacional de Injunções*].

Avocații și consilierii juridici trebuie să transmită electronic cererile privind somația de plată și pot face acest lucru de oriunde din țară – nu este necesar ca aceștia să se deplaseze personal la o registratură sau la o instanță pentru a le depune [în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din normele anexate la [Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998](#), astfel cum a fost modificat prin [Decretul-lege nr. 34/2008 din 26 februarie 2008](#)].

În prezent, utilizatorii pot urmări electronic evoluția procedurii, datorită înființării Oficiului Național pentru Somațiile de Plată, un registru unic care gestionează prelucrarea somațiilor de plată. Avocații și consilierii juridici pot accesa formularul electronic la adresa <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>. Ulterior se poate crea electronic un titlu executoriu corespunzător cererii privind somația de plată. Solicitantul are acces la acesta prin intermediul site-ului internet al Ministerului Justiției.

Fiecărui titlu executoriu i se atribuie un număr de referință unic, care permite verificarea acestuia de către solicitant și de către orice altă entitate căreia i se comunică numărul de referință.

Procedura este reglementată de norme specifice prevăzute de legislația relevantă și, în domeniile care nu fac obiectul acestor norme, de normele generale privind competența.

În conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din anexa la Decretul-lege nr. 169/98 din 1 septembrie 1998, prin Ordinul de punere în aplicare nr. 220-A/2008 din 4 martie 2008 s-a înființat un registru general numit Oficiul Național pentru Somațiile de Plată, care a primit competența exclusivă pentru prelucrarea somațiilor de plată de pe întreg teritoriul țării.

1.3 Condiții de formă

În conformitate cu articolul 10 din anexa sus-menționată la Decretul-lege nr. 269/98, în cererea privind somația de plată reclamantul trebuie:

- a) să identifice registratura instanței căreia îi este adresată cererea;
- b) să identifice părțile;
- c) să indice locul în care trebuie să se predea notificarea, precizând dacă aceasta este „reședința” stabilită într-un contract scris;
- d) să prezinte succint faptele care stau la baza creanței;
- e) să formuleze cererea, precizând valoarea sumei principale, dobânda datorată și alte sume care trebuie plătite;
- f) să confirme plata taxelor judiciare;
- g) să precizeze, dacă este cazul, că respectiva creanță este legată de o „tranzacție comercială” reglementată prin legea care stabilește dispoziții speciale pentru întârzierea plății în cadrul tranzacțiilor comerciale (Decretul-lege nr. 32/2003 din 17 februarie 2003);
- h) să indice domiciliul său;
- i) să-și menționeze adresa de e-mail dacă dorește să primească informații sau să fie notificat în acest mod;
- j) să precizeze dacă dorește continuarea cauzei ca acțiune declarativă, în cazul în care notificarea întâmpină opoziție;
- k) să indice instanța competentă pentru examinarea documentelor în situația în care cauza va continua ca acțiune declarativă;
- l) să menționeze dacă dorește ca notificarea să fie comunicată/notificată de către un consilier juridic însărcinat cu executarea sau de către un reprezentant juridic și, în caz afirmativ, să indice numele persoanei respective și adresa comercială a acesteia;
- m) să semneze cererea.

Ordinul de punere în aplicare nr. 220-A/2008 din 4 martie 2008 conține următoarele dispoziții cu privire la modalitățile de depunere sau de trimitere a cererilor privind somația de plată:

„1. În ceea ce privește suportul:

- a) fișier electronic în format XML, cu specificațiile publicate pe [Portalul Citius](#);
- b) pe [hârtie](#), utilizând formularul aprobat prin Ordinul de punere în aplicare nr. 808/2005 din 9 septembrie 2005;
- c) pe un formular electronic.

2. În ceea ce privește metoda de trimitere:

2.1. într-un fișier electronic

- a) prin *internet* pentru utilizatorii *sistemului Citius* (în prezent numai avocații și consilierii juridici);
- b) personal la Oficiul Național pentru Somațiile de Plată, pe un suport fizic adecvat (dischetă, CD-ROM, memorie USB), numai pentru cauzele prezentate în districtul Porto, în conformitate cu articolul 8 din Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie și numai în cazul în care solicitanții nu sunt reprezentați de avocați sau consilieri juridici;
- c) personal la registrul judiciar competent, în conformitate cu articolul 8 din normele anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998. Numai solicitanții care nu sunt reprezentați de un avocat sau de un consilier juridic pot depune electronic cereri privind somația de plată la aceste registraturi judiciare.

2.2. pe hârtie și depuse personal

la registraturile judiciare competente, în conformitate cu articolul 8 din normele anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

2.3. printr-un formular electronic

pe *internet* (<http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>) pentru utilizatorii *sistemului Citius* (în prezent numai avocații și consilierii juridici).

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Trebuie să se utilizeze un formular de cerere privind somația de plată aprobat prin Ordinul de punere în aplicare al Ministrului Justiției.

Formularul poate fi descărcat în două formate electronice utilizate pe scară largă de pe *portalul Citius*.

Modelul de formular este disponibil, de asemenea, la cerere, la registraturile instanțelor competente să primească cereri privind somația de plată.

Formularul electronic poate fi accesat de avocați și consilieri juridici la adresa <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Pentru această procedură, reprezentarea de către un avocat nu este necesară, însă solicitanții pot să-și numească un reprezentant legal dacă doresc acest lucru.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Legea care stabilește normele aplicabile procedurii privind somația de plată prevede doar că solicitanții trebuie să prezinte succint faptele care stau la baza creanței.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este necesar să se prezinte probe scrise privind creanța.

1.4 Respingerea cererii

O cerere poate fi respinsă numai în următoarele cazuri:

- a) nu este adresată registraturii instanței competente sau solicitantul nu a indicat „instanța competentă pentru evaluarea documentelor”, în cazul în care acestea sunt prezentate în vederea distribuirii;
- b) nu se indică identitatea părților, domiciliul solicitantului sau locul în care debitorul urmează să fie notificat;
- c) nu este semnată, numai în cazul în care nu este trimisă în format electronic;
- d) nu este scrisă în limba portugheză;
- e) nu respectă modelul aprobat prin Ordinul de punere în aplicare al Ministrului Justiției;
- f) nu există nicio mențiune privind plata taxei judiciare;
- g) valoarea cererii depășește 15 000,00 EUR și nu se precizează că este vorba despre o tranzacție comercială, astfel cum se menționează în răspunsul la întrebarea 1.1.1;
- h) cererea nu este în concordanță cu suma sau cu scopul procedurii.

Nu există nicio evaluare preliminară a temeiurilor cererii, întrucât, în cadrul acestei proceduri, cererea nu este prezentată unui organism judiciar, și anume unei instanțe în sensul propriu al termenului, ci este examinată doar de un funcționar judiciar.

1.5 Căi de atac

O cale de atac împotriva deciziei de a respinge o cerere poate fi prezentată judecătorului sau, în cazul în care există mai mulți judecători în cadrul instanței, judecătorului de serviciu.

1.6 Declarația de opoziție

În cazul în care cererea privind somația de plată este acceptată, pârâțul poate contesta creanța în termen de 15 zile (de la data la care a fost notificat în mod corespunzător).

Declarația de opoziție trebuie să fie depusă în dublu exemplar.

În cazul în care există mai mult de un solicitant, pârâțul trebuie să depună declarația de opoziție într-un număr de exemplare egal cu numărul de solicitanți cu domiciliu diferit, cu excepția cazului în care aceștia sunt reprezentați de același reprezentant legal.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care pârâțul contestă creanța în timp util, nu se conferă caracterul executoriu, mai precis nu se emite decizia de executare solicitată.

În această situație, cauza este instrumentată automat ca o acțiune declarativă.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care solicitantul, după ce a fost notificat, nu depune o declarație de opoziție, grefierul adaugă următoarea mențiune la cererea privind somația de plată: „Acest document are caracter executoriu” [articolul 14 alineatul (1) din normele anexate la Decretul-lege nr. 269/98]. Aceasta înseamnă că documentul poate fi utilizat ca temei pentru recuperarea judiciară forțată a creanței.

Singura excepție este cazul în care cererea nu este în concordanță cu suma sau cu scopul procedurii. În această situație, grefierul nu conferă creanței caracter executoriu.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Pentru ca grefierul să confere cererii caracter executoriu, nu este necesar ca solicitantul să efectueze o anumită acțiune. Acest lucru se întâmplă în mod automat atunci când este evident că notificarea a fost comunicată/notificată și nu s-a depus nicio declarație de opoziție în cadrul procedurii.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâțul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Decizia (ordonanța de acordare a caracterului executoriu) nu poate fi contestată.

Cu toate acestea, trebuie să se aibă în vedere faptul că acordarea caracterului executoriu nu constituie un act jurisdicțional, și anume intervenția unei instanțe cu scopul soluționării unui litigiu privat, ci este pur și simplu o acțiune prin care se emite un document extrajudiciar.

Informații suplimentare

[Ministerul Justiției](#)

[Direcția Generală pentru politica privind justiția](#)

[Portalul Citius](#)

[Monitorul Oficial](#)

[Baza de date pentru documentele juridice](#)

Ultima actualizare: 30/04/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - România

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Procedura ordonanței de plată este reglementată în Noul Cod de procedură civilă, art. 1013-1024, care a intrat în vigoare în la 15.02.2013.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura de ordonanță de plată se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract civil, inclusiv din cele încheiate între un profesionist și o autoritate contractantă, constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege. Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentului titlu creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura ordonanței de plată este facultativă, partea interesată putând a se adresa instanței potrivit dreptului comun.

Procedura ordonanței de plată este o procedură specială, mult mai sumară decât procedura de drept comun care permite creditorului să obțină un titlu executoriu în condiții derogatorii de la Codul de procedură civilă.

De asemenea, în cazul în care întâmpinarea debitorului împotriva cererii de ordonanță de plată este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului printr-o încheiere irevocabilă.

Creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun dacă: instanța respinge cererea privind ordonanța de plată; dacă emite ordonanță de plată pentru o parte din pretenții caz în care se poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei; ordonanța de plată a fost anulată.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâțul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da. Noul cod de procedură civilă nu face nicio distincție cu privire la reședința pârâțului, procedura ordonanței de plată fiind aplicabilă indiferent dacă pârâțul locuiește în alt stat membru ori într-o țară terță.

1.2 Instanța competentă

Cererea privind ordonanța de plată se depune la instanța competentă pentru judecarea fondului în primă instanță. În cazul ordonanței de plată, judecătorul verifică din oficiu competența instanței.

Această procedură este reglementată de normele generice privind competența instanțelor judecătorești (un link către această fișă ar putea fi inclus în acest caz) sau face obiectul unor principii diferite?

Competența de soluționare a cererilor privind ordonanțe de plată se stabilește potrivit regulilor generale în materia competenței instanțelor judecătorești.

Cererile evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei sunt de competența judecătoriei. Cererile evaluabile în bani în valoare de cel puțin 200.000 lei sunt de competența tribunalului.

Norma de competență din procedura specială a ordonanței de plată se completează cu normele generale de competență după valoare.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu există un formulat tipizat /standardizat, însă creditorul – reclamant trebuie să respecte regulile minimale de formă ale cererii, care trebuie obligatoriu să cuprindă o serie de mențiuni, respectiv : numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul creditorului; numele și domiciliul debitorului persoană fizică, iar în cazul debitorului persoană juridică, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul certificatului de înmatriculare în registrul comerțului sau în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar; sumele datorate; temeiul de fapt și de drept al obligațiilor de plată, perioada la care se referă acestea, termenul la care trebuia făcută plata și orice element necesar pentru determinarea datoriei.

Totodată, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate precum și dovada comunicării somației către debitor. În ceea ce privește comunicarea somației, creditorul trebuie să îi comunice debitorului, prin intermediul executorului judecătoresc sau prin scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, somație, prin care îi va pune în vedere să plătească suma datorată în termen de 15 zile de la primirea acesteia. Această somație întrerupe prescripția extintivă.

Cererea și actele anexate la aceasta se depun în copie în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru instanță.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie, însă este recomandată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Conținutul minimal al cererii de chemare în judecată este reglementat de lege. Creditorul – reclamant trebuie să indice: suma ce reprezintă obiectul creanței; temeiul de fapt și de drept al obligației de plată și perioada la care se referă acestea; termenul de plată; orice alte elemente necesare pentru determinarea datoriei.

În ceea ce privește dobânda, dacă părțile nu au stabilit nivelul dobânzii pentru plata cu întârziere, se va aplica rata dobânzii de referință stabilită de Banca Națională a României. Rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului se aplică pe întregul semestru. Creanța produce dobânzi după cum urmează:

În cazul contractelor încheiate între profesioniști, de la data la care obligația a devenit exigibilă;

În cazul contractelor încheiate între profesioniști și o autoritate contractantă, fără a fi necesară punerea în întârziere a debitorului: dacă în contract a fost fixat un termen de plată, din ziua următoare acestui termen; dacă termenul de plată nu este fixat în contract: după 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau, dacă aceasta este incertă, după 30 de zile de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor sau, dacă solicitarea de plată a fost comunicată înainte de a primi mărfurile/serviciile, la expirarea unui termen de 30 de zile de la primirea mărfurilor/prestarea serviciilor; dacă legea sau contractul stabilește o procedură de acceptare ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori solicitarea de plată la data verificării sau anterior acestei date, la expirarea unui termen de 30 de zile de la această dată;

În celelalte cazuri, de la data la care debitorul a fost pus sau este de drept în întârziere, potrivit legii.

Creditorul poate să pretindă daune-interese suplimentare pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea sumelor ca urmare a neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate (factură, bon fiscal, chitanță olografă etc.). Dovada comunicării somației către debitor se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia ca inadmisibilă.

Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 10 zile înaintea termenului de judecată. La citația pentru debitor se vor anexa, în copie, cererea creditorului și actele depuse de acesta în dovedirea pretențiilor. În citație se va preciza că debitorul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată, făcându-se mențiune că, în cazul nedeunerii întâmpinării, instanța, față de împrejurările cauzei, poate considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului. Întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.

În cazul în care creditorul declară că a primit plata sumei datorate, instanța ia act de această împrejurare printr-o încheiere definitivă, prin care se dispune închiderea dosarului. Când creditorul și debitorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta, pronunțând o hotărâre de expedient.

Hotărârea de expedient este definitivă și constituie titlu executoriu.

În cazul în care instanța, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, precum și a declarațiilor părților, constată că pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Dacă instanța, examinând probele cauzei, constată că numai o parte dintre pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite ordonanța de plată numai pentru această parte, stabilind și termenul de plată. În acest caz, creditorul poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei. Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată, decât dacă părțile se înțeleg în acest sens. Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit legii.

În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii. Nu intră în calculul termenului perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.

1.4 Respingerea cererii

Dacă debitorul contestă creanța, instanța verifică dacă contestația este întemeiată, în baza înscrisurilor aflate la dosar și a explicațiilor și lămuririlor părților.

În cazul în care apărarea debitorului este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului prin încheiere. Dacă apărărilor de fond formulate de debitor presupun administrarea altor probe decât cele menționate, iar acestea ar fi admisibile, potrivit legii, în procedura de drept comun, instanța va respinge cererea creditorului privind ordonanța de plată prin încheiere. Ulterior, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun.

1.5 Căi de atac

Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia. În același termen poate introduce cererea în anulare și creditorul împotriva încheierilor de respingere, precum și împotriva ordonanței de plată parțiale. Prin cererea în anulare se poate invoca numai nerespectarea cerințelor prevăzute pentru emiterea ordonanței de plată, precum și, dacă este cazul, cauze de stingere a obligației ulterioare emiterii ordonanței de plată. Cererea în anulare se soluționează de către instanța care a pronunțat ordonanța de plată, în complet format din 2 judecători. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei quantum va fi fixat de instanță. Dacă instanța investită admite, în tot sau în parte, cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, în tot sau, după caz, în parte, pronunțând o hotărâre definitivă.

În cazurile în care creditorul a introdus cererea de anulare și dacă instanța investită a admis cererea în anulare, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este definitivă.

1.6 Declarația de opoziție

-

1.7 Efectul declarației de opoziție

-

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ordonanța de plată este executorie, chiar dacă este atacată cu cerere în anulare și are autoritate de lucru judecat provizorie până la soluționarea cererii în anulare. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cautiune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță. Ordonanța de plată devine definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare introduse de debitor. Dacă instanța investită admite cererea în anulare introdusă de creditor, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Împotriva executării silită a ordonanței de plată partea interesată poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât neregularități privind procedura de executare, precum și cauze de stingere a obligației ivite ulterior rămânerii definitive a ordonanței de plată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părătul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

A se vedea răspunsul de la întrebarea nr. 1.8.1

Ultima actualizare: 23/03/2015

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Slovenia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Slovenia recunoaște procedurile pentru emiterea unui ordin de plată. Procedura de emitere a unui ordin de plată este reglementată prin articolele 431-441 din Codul de procedură civilă (*Zakon o pravdnem postopku, ZPP*).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura de emitere a unui ordin de plată este o procedură specială, accelerată, de executare a unei creanțe pecuniare care a devenit exigibilă, în care creanța este susținută de un document care, potrivit legii, are o forță probatorie mai mare (document original). Un ordin de plată este emis atât în cauzele interne, cât și în cauzele transfrontaliere.

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

O creanță care stă la baza unui ordin de plată poate conține doar răspunderea pecuniară (creanță pecuniară). Doar creanțele care conțin obligații contractuale sau necontractuale și care au fost stabilite nominal pot face obiectul unei plângeri. Una dintre excepții este avizul de reziliere a spațiilor comerciale și epuizarea ulterioară a stocurilor, caz în care normele vor fi aplicate după o procedură specială pentru emiterea unui ordin de plată. Această excepție este prevăzută la articolul 29 din Legea privind clădirile și spațiile comerciale (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*), care stipulează că, pe baza unui aviz de reziliere emis de către locator și a unei cereri de evacuare a clădirii sau a spațiului comercial, instanța va emite un ordin de evacuare a clădirii sau a spațiului comercial dacă avizul sau cererea de reziliere și contractul de închiriere sau dovada care face referire la articolul sus-menționat garantează că locatorul are dreptul de reziliere sau poate cere eliberarea clădirii sau a spațiului comercial.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu există nicio limită maximă a unei creanțe.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Conform dispozițiilor din Codul de procedură civilă, instanța emite, de asemenea, o decizie asupra emiterii unui ordin de plată *ex officio* atunci când solicitantul într-o acțiune nu a făcut cerere în acest sens, dar condițiile pentru emiterea unui ordin de plată au fost îndeplinite, de exemplu dacă solicitantul depune o acțiune obișnuită și nu propune emiterea unui ordin de plată. Emiterea unui ordin de plată este astfel obligatorie pentru un judecător și nu depinde de creanța din partea unui reclamant, în cazul în care au fost îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru emiterea acesteia.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă părătul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da.

1.2 Instanța competentă

În Slovenia competența de a decide cu privire la o propunere pentru emiterea unui ordin de plată este stabilită în același mod ca și în cazul altor acțiuni; acest lucru înseamnă că competența materială de emitere a unui ordin de plată este deținută de către instanțele districtuale (*okrožna sodišča*), dar și de către instanțele locale (*okrajna sodišča*). Competența materială este determinată în raport cu valoarea litigiului (sau în funcție de natura cauzei, de exemplu în cauzele comerciale). Instanțele locale au competența de a se pronunța în litigiile referitoare la drepturi de proprietate în cazul în care valoarea obiectului în cauză depășește 20 000 EUR. Instanțele districtuale au competența de a se pronunța în litigiile referitoare la drepturi de proprietate în cazul în care valoarea obiectului în cauză nu depășește 20 000 EUR. Doar instanțele districtuale au competența de a audia și de a se pronunța cu privire la cauzele în materie comercială, în primă instanță. Litigiile în materie comercială sunt litigiile în care, într-o cauză în materie civilă, una dintre părți este o persoană juridică (societate, instituție, colectiv). Litigiile în materie comercială includ, de asemenea, cazurile în care una dintre părți este statul sau o altă comunitate locală autonomă, cum ar fi o municipalitate.

Competența teritorială stabilește care dintre instanțele cu competență materială dețin competența de a pronunța o hotărâre cu privire la o cauză specifică. Regula generală cu privire la competența teritorială prevede că, într-o acțiune introdusă împotriva unei persoane fizice sau juridice, acțiunea trebuie să fie depusă la instanța care are competență în respectiva regiune în care părătul are domiciliul permanent sau în care persoana juridică își are sediul social. În cazul în care aceasta este o cauză împotriva unui resortisant străin, persoană fizică sau juridică, instanța cu competență teritorială generală este instanța cu competență în regiunea din Slovenia în care persoana fizică își are reședința sau în care persoana juridică își are sucursala. Dreptul sloven are, de asemenea, o normă privind competența teritorială specială, care se determină în raport cu obiectul litigiului și cu părțile implicate.

Pentru mai multe detalii cu privire la acest lucru, a se vedea răspunsurile de la rubrica „Introducerea unui caz în justiție”.

1.3 Condiții de formă

Cele două condiții care se aplică la emiterea unui ordin de plată sunt: creanța trebuie să se refere la creanța pecuniară devenită exigibilă și trebuie să existe un document original din care să provină creanța. O acțiune sau o cerere pentru emiterea unui ordin de plată trebuie să conțină toate elementele pe care o acțiune trebuie să le conțină în mod obligatoriu: o trimitere la instanța de judecată, numele și domiciliul permanent sau temporar al părților, numele reprezentanților sau al agenților legali, o cerere specifică care stabilește obiectul principal și creanțele adiționale, faptele care susțin plângerea reclamantului, dovezi care să adevărească faptele, valoarea litigiului și o semnătură. De asemenea, documentul original (în original sau în copie legalizată) trebuie să fie anexat acțiunii.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

În Slovenia nu există nicio cerință de prezentare a unei cereri de emitere a unui ordin de plată pe un formular standardizat; într-adevăr, un astfel de formular nu există. O cerere trebuie să conțină elementele legale definite, menționate anterior la punctul 1.3 (elemente obligatorii ale unei acțiuni).

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Nu există nicio cerință pentru ca părțile să fie reprezentate de un avocat în cadrul procedurilor de emitere a unui ordin de plată. În cazul în care o parte este reprezentată în fața unei instanțe districtuale, acest reprezentant trebuie să fie un avocat sau o persoană care a promovat examenul de intrare în barou. Reprezentarea de către un avocat este obligatorie în procedurile care presupun implicarea unor căi de atac extraordinare.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrie motivul introducerii cererii?

Acțiunea trebuie să precizeze baza și nivelul datoriei, precum și dovada care permite stabilirea adevărului din afirmațiile făcute; de asemenea trebuie să indice suma și moneda, dar și data la care creanța pecuniară devine exigibilă. În cazul în care se solicită dobândă, aceasta trebuie, de asemenea, să fie definită cu precizie (rata dobânzii și perioada pentru care se face cererea). Data la care creanța devine exigibilă trebuie să reiasă clar din actul original.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da, originalul sau o copie legalizată a documentului original trebuie să fie anexate la acțiunea sau cererea de emitere a unui ordin de plată. Nu este necesară anexarea originalului sau a unei copii legalizate a documentului original pentru emiterea unui ordin de plată într-un litigiu în materie comercială. Este suficient ca o copie a documentului să fie certificată de către un organism specializat sau de o persoană juridică.

Un document original este un document care nu are calitatea de titlu executoriu, dar exprimă un grad ridicat de probabilitate privind existența creanței. Un document este original dacă acest lucru se stabilește prin Codul de procedură civilă sau printr-o altă lege. În conformitate cu Codul de procedură civilă, actele considerate originale sunt: documentele publice, documentele private care poartă semnătura debitorului autentificată de către un organism autorizat pentru autentificare, cambiile și securile, cu obiecția și facturile de returnare, în cazul în care acestea sunt necesare pentru inițierea plângerii, extrasele din registrele contabile, facturile și documentele care au caracter de document public în conformitate cu reglementările speciale. Un document străin care îndeplinește condițiile pentru a fi utilizat în Slovenia ar putea constitui, de asemenea, un document original.

Excepție: dacă nu se prezintă un document original, instanța emite un ordin de plată împotriva unui părât atunci când creanța se referă la o creanță pecuniară de maximum 2 000 EUR care a devenit exigibilă și acțiunea indică baza și nivelul datoriei, precum și dovada care permite stabilirea adevărului din afirmațiile făcute, în cazul în care această excepție nu se aplică în litigiile în materie comercială (articolul 494 din ZPP).

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o cerere de emitere a unui ordin de plată în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea acestuia, de exemplu o creanță pecuniară devenită exigibilă și existența unui document autentic din care derivă creanța.

În cazul în care instanța nu respinge cererea de emitere a unui ordin de plată, se continuă procedura în baza unei acțiuni.

1.5 Căi de atac

Nu este permis recursul împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de emitere a unui ordin de plată; nici reclamantul nu poate contesta această decizie printr-un recurs împotriva hotărârii.

Calea de atac la dispoziția părâtului împotriva unui ordin de plată emis este o obiecție. Termenul-limită pentru depunerea unei obiecții este de opt zile de la înmânarea unui ordin de plată unui inculpat (trei zile în cazul litigiilor care implică cambii sau securi). Obiecția trebuie să fie argumentată, în caz contrar se consideră fără teme juridic. Recursul poate fi formulat împotriva deciziei în care instanța de judecată se pronunță cu privire la obiecție.

În cazul în care un inculpat contestă un ordin de plată numai în ceea ce privește hotărârea privind costurile, această hotărâre poate fi contestată numai printr-un recurs împotriva deciziei.

1.6 Declarația de opoziție

Inculpatul poate emite o obiecție împotriva creanței reclamantului. Trebuie furnizate motivele obiecției. Obiecția trebuie să menționeze faptele care susțin obiecția și să prezinte dovezi, în caz contrar se consideră a fi nefondată [articolul 435 alineatul (2) din ZPP]. Prin urmare, părâtul trebuie să menționeze în obiecție și faptele semnificative din punct de vedere legal, de exemplu faptele pe baza cărora creanța ar putea fi respinsă (în cazul în care acest fapt s-a dovedit a fi adevărat). Afirmațiile acestor fapte trebuie să fie concrete și specifice.

1.7 Efectul declarației de opoziție

În cazul în care o instanță nu respinge obiecția inculpatului din cauză că a fost depusă prea târziu sau din cauză că este incompletă și ilegală, sau nu o respinge, aceasta va continua procedura în conformitate cu acțiunea.

Părțile pot declara noi fapte și pot prezenta noi dovezi la prima audiere principală, în timp ce părâtul poate face, de asemenea, noi obiecții în ceea ce privește partea contestată a ordinului de plată.

În hotărârea sa cu privire la problema principală, instanța va decide dacă ordinul de plată rămâne în vigoare în întregime sau parțial ori dacă acesta va fi anulat (Articolul 436 din Codul de procedură civilă).

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Cu excepția cazului în care partea adversă depune o obiecție sau face un recurs, decizia sau ordinul de plată devine definitiv și executoriu.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Reclamantul trebuie să solicite în mod explicit ca instanța să emită un certificat de aplicabilitate. O hotărâre judecătorească este executorie dacă aceasta devine definitivă și dacă termenul-limită pentru conformarea voluntară cu obligațiile a fost depășit [alineatul (1) din Legea privind executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și garantarea creanțelor].

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca părâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Un ordin de plată pentru care nu a fost depusă nicio obiecție sau în cazul căruia o obiecție a fost refuzată sau respinsă devine definitiv și nu mai poate fi contestat prin intermediul unei căi de atac.

Un ordin final de plată poate fi contestat prin intermediul unor căi de atac extraordinare.

Linkuri utile

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Slovacia

1 Existența unei proceduri de somație de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Somația de plată este una dintre așa-numitele proceduri judiciare accelerate. Această procedură este reglementată de articolele 265 și următoarele din Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă contencioasă (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*).

Se poate emite o somație de plată doar dacă cererea vizează dreptul la plata unei sume de bani, pe baza unor fapte susținute de reclamant despre care instanța nu are nicio îndoială, mai ales dacă aceste fapte sunt confirmate cu înscrisuri doveditoare; judecătorul poate soluționa cererea fără ca pârâtul să fie audiat și fără desfășurarea unei audiențe, prin intermediul unei somații de plată prin care pârâtului i se pune în vedere să plătească parțial sau integral, în 15 zile de la data notificării somației, creanța pecuniară revendicată și să ramburseze cheltuielile aferente procedurii sau, în același termen, să depună o declarație de opoziție. În scopurile procedurii de somație de plată, o declarație privind cheltuielile este considerată un ordin.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Utilizarea acestei proceduri este opțională; ea este destinată să asigure o soluționare rapidă și eficientă a cauzei. Emiterea unei somații de plată nu depinde de cererea explicită a reclamantului; instanța poate emite o somație de plată chiar dacă reclamantul îi solicită să pronunțe o hotărâre.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Dacă somația de plată trebuie să fie notificată în străinătate, trebuie să se solicite o somație europeană de plată. Această cerere se depune cu ajutorul formularului A prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de înstituire a unei proceduri europene de somație de plată.

1.2 Instanța competentă

Instanța competentă în primă instanță este tribunalul districtual. Procedura se desfășoară în fața acestui tribunal, care deține competența materială și competența teritorială.

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu este obligatoriu să se folosească niciun formular în cadrul acestei proceduri; cu toate acestea, în cazul în care, odată cu cererea sa de inițiere a procedurii, reclamantul transmite o somație de plată folosind formularul publicat pe site-ul Ministerului Justiției al Republicii Slovace <http://www.justice.gov.sk/> și în cazul în care condițiile stabilite în Legea privind emiterea unei somații de plată sunt îndeplinite, iar taxele judiciare au fost achitate, tribunalul emite somația de plată în cel mult 10 zile lucrătoare de la data la care au fost îndeplinite condițiile menționate.

1.3.2 Este necesar să fie reprezentat de un avocat?

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie pentru această procedură.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Această procedură este o procedură accelerată, care se bazează exclusiv pe faptele susținute de reclamant. Prin urmare, faptele care stau la baza dreptului revendicat în cerere trebuie să fie atestate în mod corespunzător; plata creanței solicitate trebuie să fie justificată de un drept obiectiv.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Creanța revendicată trebuie să fie demonstrată, de exemplu printr-un contract. În orice caz, cererea trebuie să fie însoțită de dovezi care stabilesc creanța reclamantului.

1.4 Respingerea cererii

Dacă nu emite o somație de plată, tribunalul procedează în conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din Codul de procedură civilă contencioasă, și anume aplicând procedura obișnuită pentru oricare alt litigiu.

Dacă dreptul revendicat vizează plata unei sume de bani legată de un contract încheiat cu un consumator și dacă pârâtul este un consumator, tribunalul nu emite o somație de plată în cazul în care contractul sau alte documente contractuale conțin clauze abuzive [articolul 299 alineatul (2) din Codul de procedură civilă contencioasă].

1.5 Căi de atac

Calea de atac disponibilă în cazul unei proceduri de somație de plată este depunerea unei declarații de opoziție. Apelul este o cale de atac care poate viza numai declarația privind cheltuielile. Instanța îl soluționează fără să organizeze nicio audiere.

1.6 Declarația de opoziție

Declarația de opoziție, drept cale de atac, trebuie să fie depusă în termen de 15 zile de la data notificării somației de plată, la tribunalul care a emis somația. Declarația de opoziție trebuie să fie motivată. Pentru a o depune se plătește o taxă judiciară.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Dacă un singur pârât depune o declarație de opoziție în termenul stabilit, motivând-o în mod corespunzător, somația de plată este anulată integral, iar tribunalul stabilește o audiere.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

Dacă nu se depune nicio declarație de opoziție în termenul stabilit, somația de plată dobândește autoritate de lucru judecat.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Somația de plată trebuie să fie validată, ceea ce înseamnă că trebuie să se aplice ștampila care indică faptul că aceasta este definitivă și executorie; ștampila se aplică la tribunalul care a emis somația de plată. Apoi este necesar să se introducă o cerere de executare.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Dacă nu se introduce nicio cale de atac în termenul legal sub forma unei declarații de opoziție, somația de plată produce efectele unei hotărâri definitive. În conformitate cu Codul de procedură civilă (*Občiansky súdny poriadok*), orice hotărâre definitivă poate face obiectul unei căi de atac extraordinare dacă sunt îndeplinite toate condițiile legale. Posibilitatea introducerii unei căi de atac extraordinare depinde de circumstanțele și faptele fiecărei cauze.

Ultima actualizare: 14/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Proceduri privind „ordinul de plată” - Finlanda

1 Existența unei proceduri de somație de plată

În Finlanda există o procedură specială de somație de plată, care este concepută special pentru colectarea creanțelor necontestate. În aceste cazuri, pârâtului i se poate impune să își plătească datoria față de reclamant prin intermediul unei așa-numite hotărâri pronunțate în lipsă.

Acțiunile pot fi introduse, de asemenea, folosind o cerere de chemare în judecată electronică, depusă folosind un formular electronic de pe site-ul internet al administrației judiciare finlandeze (<https://oikeus.fi/en/>). Pentru mai multe informații, a se vedea secțiunea „Procesare automată – Finlanda”.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura poate fi utilizată pentru toate tipurile de creanțe pecuniare pe care părțile le pot conveni contractual reciproc.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu. Nu există o limită superioară sau inferioară privind valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura este voluntară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Nu există, în principiu, nicio regulă care să stipuleze că pârâtul trebuie să locuiască în Finlanda. Cu toate acestea, o instanță finlandeză trebuie să aibă competență pentru a fi posibilă aplicarea procedurii. De exemplu, în temeiul Regulamentului Bruxelles I, forumul este stabilit în general în așa fel încât o cauză care implică o cerere de plată trebuie procesată într-o instanță din circumscripția în care pârâtul își are reședința.

1.2 Instanța competentă

Instanța competentă în aceste probleme este instanța generală de prim grad de jurisdicție. În Finlanda, aceste instanțe sunt cunoscute sub denumirea de instanțe districtuale (*käräjäoikeus*). Regula generală este că instanța competentă este instanța districtuală a localității în care pârâtul își are reședința.

Dispozițiile normale privind jurisdicția se aplică procedurii de somație de plată (a se vedea secțiunea „Jurisdicție – Finlanda”).

1.3 Condiții de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Cererile de chemare în judecată trebuie făcute în scris și trebuie să includă detalii specifice: plângerea, motivele (pe scurt), orice revendicare a costurilor introducerii acțiunii și datele de contact ale reclamantului și pârâtului. Cererile de chemare în judecată trebuie semnate.

Nu există formulare la nivel național. Unele instanțe districtuale au creat formulare, dar folosirea acestora nu este obligatorie.

Creanțele necontestate pot fi introduse, de asemenea, printr-o cerere de chemare în judecată electronică, depusă folosind un formular electronic de pe site-ul internet al administrației judiciare finlandeze (<https://oikeus.fi/en/>).

1.3.2 Este necesar să fii reprezentat de un avocat?

Nici reclamantul, nici pârâtul nu trebuie să folosească un avocat. Cu toate acestea, folosirea unui avocat este întotdeauna permisă.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descrii motivul introducerii cererii?

Motivele plângerii trebuie identificate astfel încât să fie distinsă de alte plângeri.

1.3.4 Este necesar să prezinti dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este nevoie de nicio probă în cauzele care presupun colectarea unei creanțe necontestate. Reclamantul trebuie să prezinte numai probe suficiente dacă pârâtul contestă plângerea.

1.4 Respingerea cererii

În practică, un impediment pentru o hotărâre pronunțată în lipsă este dacă pârâtul, din motive rezonabile, contestă creanța stabilită în cererea de chemare în judecată, făcând astfel ca plângerea să nu mai fie necontestată. Alte situații care pot apărea includ respingerea cererii de chemare în judecată; acest lucru se întâmplă mai ales dacă instanța districtuală în cauză nu deține competența necesară sau dacă reclamantul, în ciuda faptului că i se solicită acest lucru, nu reușește să corecteze deficiențele din cererea de chemare în judecată pe care a depus-o. În principiu, este posibil, de asemenea, ca o acțiune să fie respinsă imediat printr-o hotărâre dacă plângerea este în mod evident nefondată, adică dacă nu are niciun temei juridic. Altfel, instanța nu va examina valabilitatea plângerii.

1.5 Căi de atac

Reclamantul nu poate face recurs împotriva unei decizii conform căreia o plângere nu poate fi procesată ca necontestată dacă pârâtul decide să conteste plângerea. În aceste circumstanțe, cauza va fi procesată de instanța districtuală într-o procedură civilă normală. Reclamantul poate, totuși, să facă recurs împotriva respingerii plângerii sale.

1.6 Declarația de opoziție

Întrebarea a fost formulată având în vedere tipul de sistem în care o „hotărâre pronunțată în lipsă/ordinul de plată” este emis(ă) pentru prima dată și numai atunci reclamantul are oportunitatea de a obiecta. În Finlanda plângerea este transmisă mai întâi pârâtului și, dacă pârâtul nu contestă plângerea, se pronunță o hotărâre în lipsă.

Instanța districtuală va solicita pârâtului să răspundă în scris la acțiune până la un termen-limită specific. Termenul-limită este stabilit de instanța districtuală și de obicei este de două-trei săptămâni. Răspunsul pârâtului trebuie să indice dacă contestă plângerea și, în acest caz, pe baza căror motive. Pârâtul poate indica, de asemenea, în răspuns care sunt probele, dacă există, pe care intenționează să le prezinte și poate face o revendicare cu privire la costuri. Pârâtul trebuie să indice, de asemenea, datele sale de contact și să semneze răspunsul.

1.7 Efectul declarației de opoziție

Dacă pârâtul își prezintă declarația de opoziție în termenul-limită, plângerea nu va mai fi necontestată și nu poate fi pronunțată o hotărâre în lipsă. În aceste circumstanțe, cauza va deveni în mod automat o procedură civilă normală.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Dacă pârâtul nu contestă plângerea în termenul-limită, se pronunță o hotărâre în lipsă conformă cu plângerea formulată de reclamant. Hotărârea este executorie imediat.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul nu poate introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă în fața Curții de apel (*hoviioikeus*), dar are opțiunea de a cere retrimiteră cauzei la instanța districtuală. O cerere de reexaminare a cauzei are ca urmare întoarcerea cauzei la instanța districtuală care a pronunțat hotărârea în lipsă, pentru reexaminare. Cererile de reexaminare trebuie depuse în termen de 30 de zile de la data la care pârâtul a primit notificarea cu privire la hotărârea în lipsă. Dacă nu este depusă nicio cerere de reexaminare, va rămâne valabilă hotărârea pronunțată în lipsă.

Ultima actualizare: 08/02/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.